

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení **dne 10. listopadu 2014** předsedou senátu JUDr. Miroslavem Mjartanem a přísedícími Ing. Jiřím Klicperou, CSc. a Boženou Kněžáčkovou, **t a k t o:**

Obžalovaný

██████████ ██████████ ,

nar. ██████████ v ██████████ , trvale bytem ██████████ , t.č. ve vazbě ve Vazební věznici ██████████
██████████ ,

j e v i n e n , ž e

1. v přesně nezjištěný den ██████████ roku 2005 v ██████████ , Pardubický kraj, v dosud neustanoveném bytě, který v té době obýval, uchopil svoji plnorodou sestru *poškozenou* ██████████ , nar. ██████████ , za ruce, využívaje své fyzické převahy ji odtáhl do ložnice a zde ji přes její opakovanou snahu odstrčit ho otočil zády k sobě, svlékl jí kalhoty a kalhotky a vykonal na ní, ležící břichem na posteli, soulož,

přičemž následkem výše popsaného jednání obžalovaného došlo u poškozené k udržování symptomatiky posttraumatické stresové poruchy, resp. k jejímu přechodu do chronicity, tedy v trvalou nepříznivou změnu osobnosti, projevující se ztrátou schopnosti se radovat,

nedůvěřivostí či difúzními pocity napětí a strachu,

t e d y

- násilím donutil jiného k souloži a způsobil činem těžkou újmu na zdraví,
- vykonal soulož se sourozencem,

2. v přesně nezjištěný den ■■■■■ roku 2005 v ■■■■■, Pardubický kraj, v dosud neustanoveném bytě, který v té době obýval, poté, co mu jeho sestra *poškozená* ■■■■■ ■■■■■, nar. ■■■■■, sdělila, že znásilnění, kterých se na ní dopustil, oznámí, uchopil kuchyňský nůž, v chodbě bytu ho jmenované přiložit ke krku, zatlačil ji a zády opřel o zeď a křičel na ni, že pokud to oznámí, zabije ji, a následně jí ze zadní kapsy kalhot odcizil částku 7.600 Kč,

t e d y

- jiného násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco opominul, a spáchal takový čin se zbraní a na svědkovi,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak škodu nikoli nepatrnou,

3.

- v přesně nezjištěný den na ■■■■ roku 2013 v domě čp. ■■■■ v ulici ■■■■■ v ■■■■■, okres ■■■■■, Kraj Vysočina, zatáhl svoji plnorodou sestru *poškozenou* ■■■■■, nar. ■■■■■, proti její vůli do sklepní kóje náležející k bytu jejich matky, kóji uzamkl a klíč vložil do své kapsy, sám se obnažil, poté – zneužívaje jednak své fyzické převahy, jednak skutečnosti, že poškozená podlehla při seznání beznadějnosti kladení odporu - drže ji za obě zápěstí poškozenou svlékl od pasu dolů, přinutil ji kleknout, zasunul jí svůj pohlavní úd do úst a za použití násilí přiměl k felaci, následně ji povalil a vykonal na ní soulož do vyvrcholení, po němž ji srazil na kolena a přiměl k opětovné felaci, nutil ji, aby mu úd stimulovala rukou, neúspěšně se pokusil o anální pohlavní styk, žádal po ní, aby se pohlavně sebeukájela, a posléze na ní vykonal anální pohlavní styk,
- v přesně nezjištěný den v měsíci ■■■■■ či ■■■■ roku 2013 v domě čp. ■■■■ v ulici

██████ v ██████, okres ██████, Kraj Vysočina, v bytě, který v té době obýval, uchopil svoji plnorodou sestru *poškozenou* ██████, nar. ██████, proti její vůli, přes její prosby, aby svého jednání zanechal, a přesto, že se bránila odstrkáváním a kopáním, ji hodil na postel, sebe i ji svlékl do naha, nalehl na ní a drže ji ruce nad hlavou na ni vykonal soulož, snažil se ji líbat na ústa a na prsou, olizoval ji na genitáliích a zneužívaje jejího podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu ji přiměl nasednout na jeho úd a pokračovat v souloži, následně ji odnesl do chodby bytu, kde ji před zrcadlem stlačil do kleku a nutil k felaci a poté ji postavil, ohnul do předklonu a opět na ní vykonal soulož,

přičemž následkem výše popsaného jednání obviněného došlo u poškozené k udržování symptomatiky posttraumatické stresové poruchy, resp. k jejímu přechodu do chronicity, tedy v trvalou nepříznivou změnu osobnosti, projevující se ztrátou schopnosti se radovat, nedůvěřivostí či difúzními pocity napětí a strachu,

t e d y

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- vykonal soulož se sourozencem,

4. v přesně nezjištěný den koncem měsíce ██████ 2013 v domě čp. ██████ v ulici ██████ v ██████, okres ██████, Kraj Vysočina, v obývacím pokoji bytu, který v té době obýval, za účelem vlastního sexuálního uspokojení a poté, co se svlékl do slipů, si posadil na klín *poškozenou nezletilou* ██████, nar. ██████, jejíž věk znal, mimo jiné i proto, že se jedná o jeho neteř, osahával ji pod trikem po těle, a přes její verbální a fyzický odpor a snahu odstrčit ho jí svlékl kalhoty, přičemž na kopání poškozené reagoval tím, že jí držel nohy, a svého jednání zanechal až poté, co mu poškozená sdělila, že jí její matka píše, aby přišla domů,

t e d y

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin na dítěti mladší patnácti let,

5. v odpoledních hodinách dne [REDACTED] 2013 v domě čp. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], Kraj Vysočina, v obývacím pokoji bytu, který v té době obýval, nejprve přes její výslovný nesouhlas donutil svoji polorodou sestru *poškozenou nezletilou* [REDACTED], nar. [REDACTED], jejíž věk znal díky blízkému příbuzenskému vztahu a vzhledem k tomu, že s ní po určitou dobu sdílel společnou domácnost, vypít tři odlivky zelené, a poté si ji za účelem vlastního sexuálního uspokojení posadil obkročmo na své nohy čelem k sobě, svlékl jí mikinu, přes její verbální a fyzický odpor a zneužívaje své fyzické převahy ji povalil na záda na gauč, kde ji zasedl, a dále ji zneužívaje jejího podlehnutí při seznání beznaděжности kladení odporu ji přiměl svléknout se do naha, provést felaci jeho údu a vykonat s ním soulož,

t e d y

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,
- vykonal soulož se sourozencem,

č í m ž s p á c h a l

jednáním pod bodem 1.

- **trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákona, účinného do 31.12.2009 (dále jen tr. zákon),**
- **trestný čin soulože mezi příbuznými dle § 245 tr. zákona,**

jednáním pod bodem 2.

- **trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, 2 písm. c), e) tr. zákona,**
- **trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona,**

jednáním pod bodem 3.

- **zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,**
- **přečin soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku,**

jednáním pod bodem 4.

- **zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku,**

jednáním pod bodem 5.

- **zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku,**
- **přečin soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku,**

a o d s u z u j e s e z a t o

I.

za trestné činy uvedené v bodě 1. a 2. výroku tohoto rozsudku a za trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b, e) odst. 2 tr. zákona, poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 30.7.2009, sp. zn. 2 T 17/2009,

podle § 241 odst. 3 tr. zákona a za použití § 35 odst. 2 tr. zákona **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání p ě t i (5) roků nepodmíněně.**

Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. řádu se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon souhrnného trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona se současně zrušuje výrok o trestu, který byl obžalovanému [REDAKCE] uložen rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 30.7.2009, sp. zn. 2 T 17/2009, jímž mu byl uložen úhrnný trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Současně se zrušují i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušení došlo, pozbyla podkladu.

II.

Za zločiny a přečiny uvedené v bodě 3. – 5. výroku tohoto rozsudku podle **§ 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i (6) roků nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon úhrnného trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud ukládá obžalovanému [REDAKCE] ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] v letech 2005 a 2013 se dopustil shora popsanych jednání vůči svým dvěma sestrám a svoji neteři. Ve věci bylo v měsíci [REDAKCE] 2013 podáno trestní oznámení Odborem sociálních věcí Městského úřadu v [REDAKCE], jehož přílohou jsou záznamy o pohovoru s nezletilou [REDAKCE] a její matkou [REDAKCE], z nichž mimo jiné vyplynulo podezření, že obžalovaný v minulosti znásilnil svoji plnorodou sestru [REDAKCE], polorodou sestru [REDAKCE] a neteř [REDAKCE].

Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, pro která je stíhán. Ve vztahu k poškozené nezletilé [REDAKCE], uvedl, že toho se nemohl dopustit, neboť předmětného dne, tedy [REDAKCE] 2013, pracoval na fasádě Katastrálního úřadu v [REDAKCE], a to pro pana [REDAKCE], přičemž do [REDAKCE] se vrátil až kolem 19.30 hodin. Ke skutku vůči poškozené nezletilé [REDAKCE] uvedl, že jde o výmysl její rodiny, neboť nevlastní otec [REDAKCE] mu za provedené práce dluží peníze a proto mu vyhrožovat udáním na finančním úřadě kvůli zaměstnávání lidí na černo, to pro případ, že by mu nezaplatil. Obžalovaný odmítá, že by měl kdy pohlavní styk s některou ze svých sester či že by osahával svoji neteř. S nikým z rodiny o znásilňování či zneužívání nemluvil. Důvodem, proč se před několika měsíci odstěhoval od matky bylo to, že si chtěl zařídit svůj vlastní život.

U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] na své obhajobě setrval a dodal, že ani s jedním bodem obžaloby nesouhlasí. Nic takového se nestalo. [REDAKCE] u něj nikdy v bytě nebyla. S [REDAKCE] nikdy soulož ani jiné sexuální hrátky neměl a ani na ni nepůsobil, aby nešla svědčit, ani jí zmíněné peníze neukradl. Právě naopak ona mu dluží peníze za nájem. 6 tisíc Kč mu má doplatit.

K bodu 1. obžalovaný uvedl, že není pravda, že by popsáním způsobem donutil sestru [REDAKCE] k souloži. Ona uvádí rok 2005, ale to bydlel úplně někde jinde, ona s nimi v roce 2005 vůbec nebydlela. To byl rok 2004, co ona popisuje, a dlužila jim za nájem a za věci pro mimino, na které jí dali peníze. Dávali jí nějakých 1.200 nebo 1.500 Kč, to může dosvědčit i jeho manželka. V této době byl ženatý s [REDAKCE], rozenou [REDAKCE]. V té době byl po mozkové mrtvici, takže to sexuálně nešlo. [REDAKCE] měla psychické problémy od mala.

K bodu 2. obžalovaný uvedl, že to není pravda. Ani s tím nožem, ani se znásilněním ani s krádeží

K bodu 3. obžalovaný uvedl, že to také není pravda. Do té sklepní kóje by se ani nevešli. V té kóji s ní nebyl. V této době neměl sexuální partnerku a sexuálně nežil. Bral anabolika na cvičení. Bere to 5 nebo 6 let a od té doby to nefunguje tak, jak má. Nepotřebuje sex. Ta sklepní kóje je velká 1m x 2m a byly v ní krabice, rozebraný nábytek, sporák, pneumatiky, lustry. Láhev na plyn. Kóje není zamknutá, je jen na kliku. Zamykaly se jen vchodové dveře do sklepa. Klíče od sklepa měla jeho matka.

Obžalovaný dále uvedl, že ani jednání v měsíci [REDAKCE] či [REDAKCE] 2013 s [REDAKCE] se nestalo. V této době [REDAKCE] brala drogy, matce říkala, že nebude se svým přítelem, že do ní cpe drogy a že ji znásilňuje. Ona takto obviňuje každého, komu dluží peníze. Její psychické problémy se projevují tím, že se nesoustředí, že s výchovou dítěte jí musí ji někdo radit. Vycházeli spolu normálně. Nikdy sexuální problémy neměl. Poprvé byl sexuologicky vyšetřen ve [REDAKCE] letech, když ho zneužívala matka. Posléze už ne. V domě čp. [REDAKCE] poškozená [REDAKCE] nikdy nebyla. [REDAKCE] se nárazově od svých [REDAKCE] let živila prostitucí.

K bodu 4. obžalovaný uvedl, že jednání vůči poškozené nezletilé [REDAKCE] se nedopustil. Tehdy tam spolu nebyli. [REDAKCE] tam s ním nikdy sama nebyla. Znal ji dobře. Je to od jeho sestry neter. Její věk znal. Věděl, že jí v tom [REDAKCE] 2013 ještě nebylo 15 let. Myslí si, že svědkyně to uvádí proto, že s jejím nevlastním otcem má spor ohledně peněz za stavbu. Pan [REDAKCE] ho napadl, když přišel k němu do bytu. Porvali se. Pan [REDAKCE] mu dluží 17 tisíc Kč za [REDAKCE] a 22 tisíc Kč za [REDAKCE]. Z tohoto usuzuje, že proto [REDAKCE] lže. Pan [REDAKCE] dlužil peníze i dalším. V bytě čp. [REDAKCE] byla LCD televize, DVD, šatní skříň, křesla ratanová, nábytek, kuchyňská linka, koupelna, normální vana. Sklad, kumbál. Je to 1 + kk. Byl tam rozkládací gauč. V té době, co poškozená uvádí, tam měl jen matraci na zemi a nebyla tam žádná postel. Na podlaze bylo v obýváku lino, v kuchyni dlažba, v koupelně dlažba a kobereček, v chodbě dlažba. Obýván byl vymalován fosforově zelenou barvou, kuchyň a koupelna byly bílé, oranžová byla chodba. V bytě bylo jedno okno s výhledem na mateřskou školu.

K bodu 5. obžalovaný uvedl, že se činu dne [REDAKCE] 2013 v domě čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] na poškozené [REDAKCE] nedopustil. Její věk znal. Měl k ní dobrý vztah, to jest jako k sestře. Ona v té době u něho v bytě vůbec nebyla. Byl tehdy v práci. Dělali fasádu ve [REDAKCE]. Zakázku měl pan [REDAKCE] a dělal to pro něho. Neví, proč to na něho uvádí. I potom byla poškozená u něho v tom bytě na návštěvě i se svým bratrem. Spor spolu neměli. Zastával se jí, protože mladší bratr ji mlátil.

Obžalovaný dále uvedl, že pokud se týká jeho sexuality tak nepociťoval na sobě nějaké problémy. Poté mozkové příhodě bral prášky a tak sex nepotřeboval. A posléze bral prášky na cvičení. Dívky mladší 15-ti let ho nepřitahovaly. V rodině běžně sexuálně mezi sebou nežili. Tenkrát ho k tomu donutil otec pod pohrůzkou násilí. V minulosti nebyl odsouzen za nějaké násilné jednání. Většinou byl souzen za krádeže, maření soudního rozhodnutí, žádné vyhrožování neměl. Jiné stíhání než toto nemá. Zmíněnou mozkovou mrtvici prodělal v roce 2004-2005. Ten rok 2005 se léčil. Anabolika bral od roku 2006. Začal cvičit, aby nabral sílu. Nekonzultoval to s lékařem. Na dotaz, že v přípravném řízení k poslednímu skutku uváděl, že v ten den pracoval v [REDAKCE] na katastrálním úřadě a nyní uvedl, že pracoval ve [REDAKCE] uvedl, že na to si vzpomněl až postupem času. Ví, že tehdy byl v práci a že nebyl doma. Ve [REDAKCE] lepil polystyren a hmoždinkoval. Pak druhý den

bylo lepení rohů ohledně oken. V pondělí měl jet do [REDACTED]. Pan [REDACTED] si to nebude pamatovat, ale přijel pro něj autem. Pan [REDACTED] nehovoří pravdu. V [REDACTED] ho kromě pana [REDACTED] viděl jedině majitel. S panem [REDACTED] neměl nějaké problémy. Vycházeli dobře. Řešili práci. Ráno ho naložil a večer přivezl domů nebo jel vlakem domů sám. Pan [REDACTED] mu dluží 76 tisíc Kč.

Poškozená [REDACTED], plnorodá sestra obžalovaného [REDACTED], jejichž rodiči jsou [REDACTED] a [REDACTED], uvedla, že v blíže nezjištěné době roku 2005 po narození dcery [REDACTED] odešla od svého tehdejšího přítele a nějaký čas bydlela u bratra [REDACTED] v [REDACTED]. Obžalovaný byl v té době ženatý, měl dítě, a proto se pobytu u něj neobávala, přestože s ním v minulosti měla negativní zkušenosti. Přesto opětovně došlo k tomu, že ji bratr zneužil. V ten den byli v jejich bytě sami. Obžalovaný ji uchopil za ruce a přesto, že se bránila, odtáhl ji do ložnice. Snažila se ho odstrčit, ale měl větší sílu. V ložnici ji otočil zády k sobě, od pasu dolů ji svlékl a vykonal na ní soulož. Svědkyně uvedla, že se nemohla bránit, neboť ležela břichem na posteli a nemohla proto utéci. Po souloži bratrovi řekla, že už se od něj dále nenechá znásilňovat a vykořisťovat a že vše oznámí. Bratr se naštval, vzal nůž, který ležel na kuchyňské lince, přiložil jí ho ke krku, zatlačil na ni, opřel ji zády o zeď v chodbě bytu a s nožem přiloženým stále u krku na ni křičel, že pokud to oznámí, zabije ji. Bratr věděl, že u sebe má nějaké peníze, proto ji následně prošacoval a ze zadní kapsy kalhot jí vyndal 7.600,- Kč. Byla to mateřská na dceru. Obžalovaný peníze vzal a z místa utekl.

[REDACTED] dále uvedla, že k dalšímu skutku došlo na [REDACTED] 2013 v [REDACTED] v době, kdy navštívila svoji matku. Tehdy jí bratr nalákal, aby s ním šla na pivo. Poté ji zatáhl do sklepa v domě, kde bydlí jejich matka, a to přímo do sklepní kóje, kterou uzamkl, klíč vytáhl ze zámku a uschoval ho ve své kapse. Vysvlékl nejprve sebe a poté jí, když ji silně držel za obě zápěstí. Zatlačil ji do pokleku a požadoval po ní felaci jeho údu. Ten jí násilně vložil do úst, držel jí přitom za hlavu a za vlasy a ona ho musela uspokojovat. Následně ji povalil na nějaké krabice, nalehl na ni, zvedl jí nohy vzhůru, položil si je na svá ramena a vykonal na ní soulož do vyvrcholení. Po ejakulaci jí postavil, znovu srazil na kolena a znovu požadoval felaci a stimulaci penisu rukou. Následovalo její postavení a pokus obžalovaného vniknout jí do konečníku. To se mu nezdařilo, počal se tedy uspokojovat sám a po ní požadoval, aby se pohlavně sebeukájela, což ze strachu učinila. Celý útok obžalovaný zakončil dokonáním análním pohlavním stykem. K poslednímu skutku svědkyně [REDACTED] uvedla, že k němu došlo v průběhu [REDACTED] 2013 v bytě, který tehdy obžalovaný obýval. Byla v té době v [REDACTED] na návštěvě u jejich matky. Bratr ji potkal na náměstí a v podstatě násilím ji naložil do auta a i s její tehdy [REDACTED] dcerou odvezl k sobě do bytu. Měla z bratra strach, a to zejména proto, že s sebou měla malou dceru. V bratrově bytě se s ním snažila promluvit, on ji však chytil za ruku a snažil se stáhnout na postel. Prosila ho, aby ji nechal být. Obžalovaný ji však popadl, hodil na postel, vysvlékl sebe i ji, a to přesto, že se bránila odstrkáváním a kopáním. Nalehl na ni celou svoji vahou, chytil ji za obě zápěstí a držel ruce nad hlavou a vykonával na ní soulož. Přitom se ji snažil líbat na ústa a na prsou. Následovalo olizování genitálií a žádost, aby na něj nasedla a pokračovala v souloži. Ze strachu tak učinila. Bratr ji přitom držel za ruce. Následně ji shodil, odnesl do chodby před zrcadlo, zde ji stlačil do pokleku a přiměl k felaci. Poté ji postavil, ohnul do předklonu a po neúspěšném pokusu vniknout do konečníku na ní vykonal soulož.

U hlavního líčení svědkyně [REDACTED] [REDACTED] uvedla shodně a dodala, že vyrůstala v [REDACTED]. Její matka si jí brala z [REDACTED]. Byly prázdniny. Měla

nastoupit do školy do [REDAKCE] na učiliště. Jednou byla doma sama. Bratr ji tahal do obývacího, chtěl po ní ty věci jako je soulož. Měla strach z bratra. Řekla mu, že to nejde, že je její brácha. On ji posadil na postel a začal svlékat. Nebyla schopna ani zařvat, nešlo to. Pak ji položil na záda, svlékl jí kalhoty, lehl si na ni a vsunul. Když pak odcházela od bratra a rozbřečela se, tak to chtěla říci mámě. Obžalovaný jí řekl, že to nesmí říkat matce, že by zavřeli jeho i ji. Tak nadále byla ticho, mámě nic neřekla. Měla velký strach a její bratr jí od té doby, co se to stalo, jakoby hlídal na každém kroku, aby něco mámě neřekla. Pak uplynul nějaký čas, data si nepamatuje. Uplynul čas a máma jí nařídila, aby nakrájela brambory, mrkev a když stála u koše tak řekla [REDAKCE] už dost, že to řekne mámě. On ji chytil pod krkem, přitlačil ke kachličkám, že jestli něco poví mámě, bude zle. Neřekla nic, chodila do školy dále. Ve škole odpadávala, v noci nespala, každý večer se klepala pod dekou, kdy za ní zase přijde a vezme ji. Tak nechala školy, protože odpadávala. Musela si najít práci, aby se zaměstnala, aby na to zapoměla. Jezdila ráno na kole ze školy, z práce domů a máma se ptala, co se ní je, že je poslední dobou nějaká divná, že neví atd. Řekla jí, že nic, nebyla schopná jí to říci. Pak jednou máma šla pryč a jejich babička seděla v kuchyni a řekla babi, já už tady jednou nebudu, že se trápí doma, že to doma nenávidí. Utekla z domu, utekla k [REDAKCE], kteří si jí chtěli vzít. Tam řekla, že má doma problémy, že doma nechce být, ale oni ji vrátili zpět domů, že to nejde, že musí být doma, že se to musí doma prostě vyřešit. Přijela domů, dostala s prominutím přes držku a máma jí pořád nutila říci, co se děje, co jí trápí, že je z toho nešťastná. Řekla, že jí to nemůže říci. Až když se to stalo s [REDAKCE], tak mámě řekla pravdu.

K dotazům svědkyně [REDAKCE] dále uvedla, že [REDAKCE] jí vždycky tahal za ruce. Nikdy to nechtěla. Vždycky to bylo na jeho popud, ze strachu, co bude a nebude. Na otázku, zda jí někdy znásilnil, zda s ním souložila uvedla, že ona to nechtěla. Došlo k tomu vícekrát a na různých místech. Naposledy to bylo v loňském roce. Došlo k tomu i v domě čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE]. Tam u toho byla její [REDAKCE] dcera [REDAKCE]. Došlo k tomu i ve sklepní kóji. Tam jí zamkl, takže nemohla jít ven. Ta kóje byla úzká, ale přesto se to tam stalo. Na otázku, zda se to stávalo i třeba v roce 2005 uvedla, že ví, že to bylo tenkrát u nich doma v [REDAKCE] a pak v [REDAKCE]. Obžalovaný když bydlela v [REDAKCE] jí vzal všechny peníze pro dceru. Tehdy bydlela u něho a jeho manželky [REDAKCE]. Tehdy doufala, že se změní, když má manželku a děti. Byla naivní. Hrozil jí i nožem. Bylo to tak, že jí přišly peníze. Byli doma sami a jak je koupelna, záchod, tak měla peníze v zadní kapse a on jí přitlačil ke zdi, aby mu dala peníze. Vzal je a utekl pryč. Neměla ani peníze, aby zavolala na polici. Šla na sociálku do [REDAKCE], že nemají co jíst, že jí bratr vzal veškeré peníze. Oni s tím nic neudělali. Holku jí vzali do nemocnice a z nemocnice ji převázeli do [REDAKCE]. Stalo se to v pokoji [REDAKCE], tak jí řekl, když něco cekne, že bude zle. Říkal jí, že kdy oznámí znásilnění, že ji zabije. Vyhrožoval jí zabitím kvůli tomu, aby to neoznámila. Na tom, co vypovídala na policii trvá. Na otázku, zda je pravdou, že [REDAKCE] roku 2005 v [REDAKCE] ji obžalovaný uchopil a využívaje své fyzické převahy odtáhl do ložnice, kde si ji otočil zády k sobě, svlékl kalhoty a kalhotky a vykonal na ní ležící na posteli břichem soulož, uvedla, že je to pravda. Stejně tak potvrdila pravdivost toho, že posléze taky v roce 2005 v [REDAKCE] ve stejném bytě poté, co mu sdělila, že to znásilnění, kterého se na ni dopustil, oznámí, uchopil kuchyňský nůž, přiložil jí ho ke krku, zatlačil zády, opřel o zeď a křičel, že pokud to oznámí, že ji zabije a posléze jí ukradl 7.600,- Kč. Pravdou je i to, že v roce 2013, v domě čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] ji ve sklepní kóji proti její vůli uzamkl a prováděl sexuální hrátky včetně análního a pohlavního styku a felace. Přitom obžalovaný chtěl slyšet, zda se jí to líbí nebo ne. Říkal jí, ať nedělá cavyky. Pravda je také to, že v

██████ ulici v ██████ před její dcerou na ni vykonal soulož proti její vůli. Při těchto skutečích se bránila. Když se to stalo v ██████, zařizovala si azylový dům v ██████ a chtěla tam jet autobusem. Obžalovaný říkal, že jí tam doveze. Řekla mu, že nechce, ale on jí naložil do auta a vzal jí k sobě do bytu. Byt zamkl, vzal jí do ložnice. Ona mu říkala, že to musí skončit, že jsou brácha a sestra, ale nechtěl to pochopit. Vzal jí. Stáhl jí kalhoty, ona se bránila, sklopil jí dozadu na záda a stáhl jí kalhoty. Položil na záda, začal si honit přirození a její dcera šla k ní a ona chtěla jít pryč. Řekla, že se jí to nelíbí, že nic nechce. Byl na ní, ležela na zádech, musela jít na něj, otočil jí zezadu a chtěl to i do konečníku. Ona nechtěla. Cítila, že krvácí. Pak jí táhl na chodbu před zrcadlo, ohnul jí. Ona šla do koupelny, umyla se a šla pryč. Šla do výtahu a odešla s brekem domů.

K dalším dotazům svědkyně ██████ dále uvedla, že ve všech případech obžalovanému dala najevo, že to nechcete děla. Říkala mu, že to nejde, že jeho sestra. Je pravdou, že s obžalovaným v tom určitém období bydlela. Bydlela tenkrát u ██████ v ██████. Byla tam proto, že musela dokázat, že se umí o dítě postarat. Obžalovaný tehdy bydlel s manželkou v ██████ a šla s ██████ k němu bydlet. Měl u sebe další tři děti. Šla k němu bydlet, protože si myslela, že se vzpamatoval. Chtěla mu dát šanci zapomenout na to, co se stalo. S tím, co se dělo se poprvé svěřila mámě. To bylo po té ██████. Řekla to ještě svému příteli, jmenuje se ██████, a dále svému bývalému manželovi ██████, ten jí nevěřil. Na dotaz, když se obžalovaný pokoušel o soulož nebo o jiné styky s ní, zda se někdy bránila, uvedla, že když jí vzal za ruce, tak se táhla dozadu. Třeba v tom sklepě jí opřel o krabice. Říkal, nedělej krávu. Říkala mu, že to nejde, že to nechce. Sundal si kalhoty, začal si ho honit. Stlačil ji dolů, aby si klekla k jeho přirození. Ta sklepní kóje byla přitom zamčená. Zamkl ji obžalovaný. Jednání jejího bratra na ní zanechalo následky. Bere léky, není holka usměvavá, co bývala. Nedokáže komunikovat s lidmi, raději je sama doma s malou. Léky jí předepisuje doktorka. Jsou to léky na spaní, aby mohla spát. Je to v souvislosti s tím, že věc začala řešit policie. Potíže se spaním má už z ██████. Předtím také takoveto potíže měla. Potíže se spaním znamená, že nemůže být ve tmě. Musí mít zapnutou televizi i v noci nebo lampičku, aby měla pocit, že ji někdo chrání. Je pravdou, že užívala pervitin. Teď ho nebere. Snaží se to řešit jinak, má dceru a chce ji vychovat. Pokud se týká pervitinu, tak to začalo tím, když utekla z domu. Začala práci řešit night klubem. Neměla peníze na jídlo a tak, začala to tak řešit. Nemohla říci, co jí trápí, nesměla být skleslá. Řešila to takovouto blbou cestou. Pervitin neužívala denně. Jestli třikrát do měsíce. Vždy to bylo, když to po ní chlap chtěl. To bylo tak, když mělo dojít s chlapem na sex, ať to byl její přítel nebo partner, tak si to vzala, aby zapomněla. Pervitin už neužívá dva nebo tři měsíce, neví. Nepocituje příznaky to, že by jí pervitin chyběl. Na otázku, zda byla někdy znásilněna i někým jiným než obžalovaným uvedla, že ano. Bylo to kdysi, když žila s ██████ a ██████. Bylo to v parku. Nedokážete říci rok. Bylo to hodně let zpět. Tehdy byla znásilněna jednou. Prostitucí se živila, protože utekla z domu a aby se mohla uživit, tak šla tam. Snažila si najít práci normální, třeba do kuchyně, úklid. Měla ale hlad, neměla co pít. Její první cesta byla tam, že raději bude v bordelu než se vrátit domů k ██████. Když takto odešla z domu a živila se prostitucí, tak jí bylo asi ██████ let. Prostitucí se živila jen nárazově, aby si vydělala na jídlo a pití. Trvalo to asi dva roky. Jednou tam byla a jednou ne. Bylo to nárazové. Mezitím se snažila najít si práci. Našla si byt v ██████. Měla tam i přítele, našla si práci v pizzerii, tak prostitute nechala. Naposledy měla sex za peníze, když jí bylo kolem ██████ let, asi ██████ nebo ██████ let. Pokud se týká toho znásilnění z roku 2000, tak si to už nevybavuje. Ví jen, že se na tom měl podílet ██████ a ██████. Řešila to policie. U ██████ a ██████ to stáhla, protože když se to s ním stalo,

šla za manželem a řekla mu, co se stalo. Manžel šel asi za [REDAKCE] a vyříkali si to a jeho rodiče jí poprosili, aby to stáhla, že má děti a rodinu. Tak to kvůli tomu udělala. Znásilnil ji i její bratr [REDAKCE], když byl opilý. Na otázku, zda jí byl někdy uložen trest za křivou výpověď, uvedla, že byla tehdy vyslechnuta ohledně [REDAKCE] a tam jí řekli, že to má stáhnout, že by byla kvůli tomu zavřená. Tak to stáhla. Na otázku, proč navštěvovala bratra [REDAKCE] i poté, co jí měl znásilňovat, svědkyně uvedla, že [REDAKCE] chodil buď k matce nebo v [REDAKCE]. Jeho nenavštěvovala. Jela vždy za mámou, za [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pak jela zpět domů do [REDAKCE]. Když jezdila do [REDAKCE] vždy se matky ptala, zda tam je [REDAKCE], matka říkala, že ne, tak přijela. Když se tam [REDAKCE] vyskytl, tak chodila buď s [REDAKCE] ven, s malou nebo seděla naproti [REDAKCE]. Snažila se být v kolektivu mezi nimi. Vždy, když cítila, že [REDAKCE] je tam, snažila se odejít pryč. [REDAKCE] říkal, zda může jít na pivo, nechtělo se jí jít. Ten večer se snažila jít spát. Šla k mámě do obývacího pokoje. Říkala jí, že se jí nikam nechce, že jí není dobře. Když se vrátila do [REDAKCE], poté, co byla znásilněna, tak se s tím nikomu nesvěřila. Na otázku, aby popsala byt obžalovaného v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], uvedla, že když se odemklo, byla tam chodbička, koupelna, obývací pokoj, kde spal. V obývacím pokoji nebyl nábytek. Jen kuchyňská linka, křeslo, stoleček, televize a matrace. Myslí, že v koupelně byla vana. Byt se nacházel ve [REDAKCE] patře. Tehdy chtěla jet do azylového domu a obžalovaný jí na náměstí odchytil. Posadil ji dozadu do auta a vzal k němu domů. Do auta ji dotlačil. Říkal, že nebude nic dělat, ať nemá strach. Vzal jí domů, udělal jí kafe a sobě taky. Byla tam malá [REDAKCE], ta si tam hrála. Tahal jí za ruce. Obžalovanému říkala, že nechce, že to nejde, že je to její brácha. Vyzvedl ji nahoru, položil na záda a stáhl jí kalhotky. Začal si honit přirození. Obžalovaný tehdy u auta otevřel zadní dveře a posadil ji tam s malou a zavřel dveře. Toto se stalo na náměstí v [REDAKCE]. Nepokoušela se bránit nebo křičet. Tehdy potom znásilnění krvácela. Lékařskou pomoc nevyhledala. Bála se. Nevěděla, co by řekla. Snažila si to léčit sama. Koupila si urologický čaj. Ani [REDAKCE] neřekla, že krvácela. Chodila pravidelně na gynekologické prohlídky. Lékař zjistil, že má zánět atd. Záněty měla pravidelně. Je čistotná. Asi to má vliv z [REDAKCE] strany. Není normální, aby brácha se ségrou. Na otázku, aby popsala zmíněnou kóji, uvedla, že byla nízká, byly tam dvířka plechová, bylo to uzounké, nešlo se hnout. Byly tam věci, krabice. Zamkl to. Tahal jí za obě ruce a sundával si kalhoty a nutil jí, aby mu kouřila, že se chce taky udělat. Neměla se jak dostat ven. To nešlo. Bylo to úzké, maximálně dva nebo tři kroky. Obrátil jí ze zadu a chtěl to do konečníku, rval jí to tam násilím. Do té kóje se vešli oba dva. Na otázku, zda tam byla vykonána i klasická soulož na zemi, uvedla, že ne. Posadil ji na krabice, nejdříve chtěl, aby mu ho kouřila, ona nechtěla tak jí říkal, ať nedělá krávu. Nešlo mu to, byl nervózní. Posadil jí na krabice, rval jí to tam. Klíče od kóje měl [REDAKCE]. Ty klíče vždy byly pověšené na věšáku. Obžalovaný jí peníze nedával. Jen říkal, že ji má rád. Když se k obžalovanému nastěhovala z [REDAKCE], tak mu možná dávala peníze, ale neví kolik. Vařila jeho žena. Bydlela tam krátce. Pak odjela pryč. Volala panu [REDAKCE], že jí brácha vzal peníze, co má dělat. Jela do [REDAKCE], šla za [REDAKCE], řekla mu to. Pak druhý den ráno šla na sociálku a nahlásila to tam. Kolem toho roku 2000 odešla z domu kvůli bratrovi.

Obžalovaný k výpovědi svědkyně uvedl, že to byl rok 2004. Žádné peníze jí neukradl. Dala mu 1200 nebo 1500 Kč. Jako svědkyně může uvést svoji tehdejší manželku. Neměl důvod jí brát peníze. Měl dostatečný výdělek. Manželka také.

Výpověď svědkyně [REDAKCE] byla do odůvodnění rozsudku přejata fakticky v autentickém znění (bez výraznějších úprav její výpovědi), byla přejata především jí užítá

slova, aby bylo patrné jak vypovídala i to, že tato výpověď obsahovala i výraznou stránku emočního doprovodu.

Svědkyňě [REDAKCE] vypověděla, že dne [REDAKCE] 2013 v době, kdy byla doma sama, přišel na návštěvu bratr [REDAKCE]. Nabídl jí, že by mohli jít na limonádu. Ona souhlasila. Bratr cestou koupil alkohol (zelenou) a poté jí řekl, že nepůjdou na limonádu, ale k němu domů. Po příchodu do bytu bratr zamknul a nalil jí zelenou, ona však odmítla pít. Přes její nesouhlas a odpor ji bratr donutil vypít tři skleničky alkoholu, a to tím způsobem, že ji jednou rukou držel za bradu a druhou do ní alkohol lil. Následně ji uchopil za ruku a posadil vedle sebe na gauč. Sám popíjel zelenou. Poté si poškozenou posadil tak, že seděla obkročmo na jeho nohách, čelem k němu. Ptala se ho, co dělá, on nereagoval a začal ji svlíkat s tím, že se chce podívat na prsa. Svědkyně se zpočátku bránila, ale poté již nemohla, neboť ji obžalovaný povalil na záda na gauč a zasedl ji. Svědkyně se obávala, že nebude-li dělat, co po ní chce, ublíží jí. Přestože ho prosila, aby ji nechal, říkal jí, aby nedělala drahoty, že si chce užít. V té době již měla sexuální zkušenosti, již od [REDAKCE] let spala s několika chlapci. Z obavy z bratra se svlékla a k jeho pokynu mu provedla felaci a vykonala s ním soulož v poloze „na koníčka“. Za celou dobu jí bratr ničím nevyhrožoval, neužil vůči ní násilí, nicméně z jeho chování, například z toho, jak ji chytil apod., měla strach, bála se následků odmítnutí. Po souloži odešla a doma se se vším svěřila matce. Cestou domů, pravděpodobně následkem požití alkoholu, zvracela. Svěřila se též kamarádce [REDAKCE] a tehdejšímu příteli [REDAKCE], následně též policistovi, který v [REDAKCE] 2013 přednášel v jejich škole na téma sex a paragrafy. Poté, co se svěřila matce, jí tato řekla, že to samé provedl i sestře [REDAKCE] a něčeho se dopustil i vůči neteři [REDAKCE]. Dohodly se však, že to na policii neoznámí, protože se bratra bály.

U hlavního líčení svědkyně [REDAKCE] uvedla shodně a dále dodala, že poté, co obžalovaný koupil alkohol tak šli k němu domů. Zeptal se jí, co chce k pití, řekla, že vodu, že nebude pít alkohol. On řekl, ať si dá, že to mamka nezjistí, že jí to neřekne. Nechtěla. Vzal jí a násilím to do ní nalil. Bránila se, ale neubránila se. Nalil to do ní. Byla v podnapilém stavu. Pak chtěl, aby si sedla vedle něho na gauč. Sedla si tam. Pak chtěl, aby si sedla na něho na klín. Začal jí lechtat, ona jeho taky. Pak jí začal svlékat mikinu a tričko. Řekla mu, co dělá, že jsou brácha se ségrou, že tohle nesmí dělat. On řekl, že se chce podívat. Řekla mu, že nechce. Bránila se. Chytil jí za ruce a položil na postel. Zkoušela ho kopat, to nepomohlo. Sedl si na ni, aby nemohla nic dělat. Začal jí znásilňovat. Svlékal jí oblečení a líbat jí. Pak chtěl, aby mu ho vykourila. Chtěl, aby u toho byla sprostá. Na otázku, zda u obžalovaného došlo k výronu semene, uvedla, že při kouření ne. Jen jak to do ní strkal, tak se udělal a vystříkal to na ní. Stál nad ní. Došlo i ke klasické souloži. Při tom ji držel za ruce. Ona ležela, on klečel a strčil to do ní a pak si stoupnul a začal to na ní stříkat. Dala mu najevo svůj nesouhlas, že to nechce. Říkala mu, že to nechce. Kopala ho. Bála se ho. On předtím ještě totiž zamkl. Nevěděla jak utéci, bála se. Obžalovaný věděl, že to nechce dělat. Obžalovaný věděl, že jí nebylo 18 let. Dříve s nimi i bydlel. Pak si našel bydlení. Ten alkohol pila, protože ho do ní násilím nalil. Bránila se, ale on jí chytil za ruce, aby se nebránila. O tom, že měla nedobrovolný sex se svěřila hned mamce, svému klukovi [REDAKCE] kámošce [REDAKCE]. Mamce řekla, že jí brácha znásilnil, že jí nejdříve opil. Brečela u toho, byla špatná, měla strach, co bude dále. Svěřila se ve škole po přednášce městskému policistovi. Kámošce [REDAKCE] řekla, že jí brácha znásilnil, že jí držel násilím, že do ní nalil pití, že to na ní vystříkal a i to, že do ní vnikl. Když to řekla mamince tak se dozvěděla, že bratr ubližoval i [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ona alkohol nepije. Připíjejí si při

slavnostech např. vánoce atd., jinak nepije. Obžalovaný jí nikdy peníze nepůjčil. Do bytu obžalovaného již potom nechodila.

Výpovědím poškozených [REDAKCE] i [REDAKCE] u hlavního líčení byli přítomni znalci PhDr. Veselý a MUDr. Neubauer.

Nezletilá [REDAKCE], dcera [REDAKCE], rozené [REDAKCE], plnorodé sestry obžalovaného [REDAKCE], což krom jiného prokazují *rodné listy* jmenovaných a vztah mezi obžalovaným a poškozenou je vztahem strýc-neteř, uvedla, že koncem měsíce [REDAKCE] 2013 potkala v [REDAKCE] svého strýce [REDAKCE], který se jí zeptal, zda nechce vidět jeho nový byt. Souhlasila a společně se do jeho bytu vydali. Poté, co do bytu vstoupili, obžalovaný zavřel a zamknul dveře. V kuchyni si odložil nákup a svléknul si tepláky a tričko. Na sobě tak měl pouze slipy. Poté si pouštěli písničky a koukali se na televizi. Obžalovaný si poté k ní přisedl, posadil si ji na klín a hladil ji po zádech. Následně jí sáhnul pod tričko a přes podprsenku ji osahával a hladil na prsou. Ptala se ho, co dělá, a mlátila ho přes ruku. Obžalovaný si následně stoupl za ni na postel a začal jí svlékat kalhoty. Bránila se kopáním, vůbec netušila, o co obžalovanému jde. Nikdy neměla pohlavní styk a o sexu nic neví. V době, kdy jej začala kopat, se obžalovaný snažil jí v tom zabránit tím, že jí nohy držel. V úmyslu mu zabránit v jeho dalším jednání obžalovanému sdělila, že jí přišla SMS zpráva od matky, že má přijít domů. Za pomoci této lsti se jí podařilo utéci.

Svědka [REDAKCE], strážník Městské policie v [REDAKCE], uvedl, že měl v [REDAKCE] 2013 besedu se žáky učiliště v [REDAKCE] ulici, a to na téma „Sex a paragrafy“. Po besedě za ním přišla nějaká slečna, která mu sdělila, že něco podobného se jí stalo, a to nedávno. Konkrétně pak uvedla, že ji znásilnil bratr. Na tuto situaci reagoval tím, že vše oznámil [REDAKCE], která ve zmíněné škole pracuje jako metodička prevence.

Svědka [REDAKCE] dále uvedl, že poškozená mu slíbila, že se domluví s maminkou a že to oznámí. I tak to oznámil uvedené učitelce, která měla na starosti metodiku prevence a škola, když takovou věc zjistí, tak to oznámí, což se děje nezávisle na sobě. Oni by to s paní učitelkou udělali i kdyby poškozená nechtěla. Když mu poškozená popisovala děj, jak se mělo znásilnění odehrát, tak se nestyděla. Byla u toho i její kamarádka. Nicméně se k tomu odhodlala a řekla mu to, ač ho nikdy neviděla a neznala ho. Takže asi vážný důvod k tomu měla. Připadalo mu, že ji to tížilo.

Matka poškozené [REDAKCE] uvedla, že předmětného dne se její dcera vrátila domů později, než očekávala. Po návratu domů tvrdila, že pomáhala strýci domů s nákupem a že jí strýc chtěl ukázat byt. Nic víc neříkala, ale chovala se zvláště, jinak než jindy, byla velmi zamlklá. Nejprve se ostýchala, ale poté jí svěřila, že jí strýc [REDAKCE] osahával na prsou a na přirození a svlékal. S bratrem si to vyřídila hned druhý den sama, oficiálně vše začali řešit až v době, kdy zjistili, že obžalovaný zneužil také své sestry [REDAKCE] a [REDAKCE].

U hlavního líčení svědkyně [REDAKCE] uvedla shodně a dodala, že do té doby její dcera neměla nějaký pohlavní styk. Obžalovaný věděl, že ona je jeho sestra a [REDAKCE] je její dcera. Když jí [REDAKCE] řekla, že ji obžalovaný obtěžoval, tak u toho byl i pan [REDAKCE]. Obžalovaný s panem [REDAKCE] se poprali se, ale neví kvůli čemu. Neví, zda mezi nimi existoval nějaký spor o peníze. Ví, že obžalovaný u jejího partnera byl, ale neví, jak to měli

dohodnuté. Nikdy se s panem [REDAKCE] nebavili o tom, že je třeba nějaké spory řešit krivým obviněním. Neví, že by si dlužili nějaké peníze. Jediné, co věděla, že pan [REDAKCE] nedostal zaplacen od nějakého člověka. Neví, že by obžalovaný, když byl u jejich matky, tam spal a event. s kým tam spal. Matka má být dva plus jedna. Neví, že by obžalovaný dělal něco pro pana [REDAKCE], ale byli spolu, ale jak to měli dohodnuto, to neví.

Partner [REDAKCE] [REDAKCE] jako svědek uvedl, že obžalovaný pro něj pracoval, ale nic mu nedluží. Popřel, že by mezi nimi došlo k nějakému konfliktu. Popřel také, že by mu obžalovaný vyhrožoval udáním na finančním úřadu či že by ho fyzicky napadl. V žádném případě nenaváděl dceru své přítelkyně ke krivému obvinění [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] [REDAKCE] dále uvedl, že obžalovaného zaměstnával a myslí si, že jsou srovnání. Protože on nedostal zaplacen, tak nedostal ani druhý. Obžalovaný s ním prováděl stavební činnost. Obžalovaný nedostal zaplacen pár korun. Neví, přesně kolik. Nemá to spočítané. Tak tři, čtyři tisíce. Není si vědom, že by s obžalovaným měl nějaký spor. Nevzpomíná si, že by se mlátili. Nikdy [REDAKCE] neříkal, aby na obžalovaného něco řekla.

Matka obžalovaného [REDAKCE] uvedla, že s otcem obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] má několik dětí. Společně byli počátkem 90. let odsouzeni jednak za sérii krádeží, jednak za zneužívání syna [REDAKCE]. Tehdy jim byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu se vrátila v roce 1994. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody se s [REDAKCE] [REDAKCE] rozvedla, posléze měla další dvě děti s [REDAKCE]. S obžalovaným se neviděla od roku 2002. Znovu se začali stýkat až v [REDAKCE] 2012. Než obžalovaného [REDAKCE] roku 2012 opět zavřeli, pobýval nějakou dobu v její domácnosti. Z výkonu trestu odnětí svobody byl obžalovaný propuštěn v souvislosti s vyhlášenou amnestií v [REDAKCE] 2013. Tehdy již bydlela v [REDAKCE] se svými dětmi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Po amnestii s nimi obžalovaný nějakou dobu bydlel, následně si našel pronájem. Přibližně v [REDAKCE] či [REDAKCE] 2013 se dozvěděla, k čemu došlo mezi jejím synem a [REDAKCE]. Věc neoznámili policii proto, že jí dcera [REDAKCE] řekla, že si dceru ohlídá. V [REDAKCE] 2013 se od své dcery [REDAKCE] dozvěděla, že s ní obžalovaný měl pohlavní styk. Poté vyplynulo na povrch také to, že má pohlavní styky se sestrou [REDAKCE]. Krátce na to proběhla přednáška ve škole, kterou [REDAKCE] navštěvovala a kde vše oznámila městskému policistovi. Od dcery [REDAKCE] ví, že pohlavní styk s obžalovaným bratrem nebyl dobrovolný a že ji nutil pít alkohol.

U hlavního líčení svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla shodně a dodala, že již neví, kdy si vzala dceru [REDAKCE] z [REDAKCE]. Dceři bylo tehdy asi [REDAKCE] prýč. To, co se událo v roce 2005 v bytě v [REDAKCE] jí [REDAKCE] říkala, ale až později. K [REDAKCE] jí řekla, že jí obžalovaný držel pod krkem nůž, že jí vyhrožoval, že jí sebral mateřskou a že pro ni někdo přijel do [REDAKCE], aby se dostala do [REDAKCE], protože ona byla u pana [REDAKCE]. Pak za ní přijela do [REDAKCE] a tam jí říkala, že jí vzali [REDAKCE], protože musela jít na sociálku a nahlásit, že je bez prostředků, že pro [REDAKCE] nemá žádné peníze a že ji neměla z čeho žít. Myslela si, že jí sociální pracovnice pomůže, ale oni okamžitě nařídili ústav. Obžalovaný dceři tehdy vyhrožoval poté, když mu [REDAKCE] vyprávěla, že na něj bude říkat, že ji násilnil a na to říkal, že ji zabije. Předtím měla být znásilněna ze strany obžalovaného. To vyprávěla o [REDAKCE], že se to tak stalo. Ona jí to vypráví postupně. Podrobnosti ohledně toho znásilnění v [REDAKCE] neví. Když se jí ptala, proč u něho bydlela, protože měla se sociální pracovníci

domluveno, že bude v [REDAKCE], tak řekla, že ho brala jako bratra, že už je ženatý, že má svoje děti a vůbec ji nenapadlo, že by se tohle mohlo stát. Ke skutkům z roku 2013 jí dcera [REDAKCE] říkala o kóji v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE]. To jí řekla, že se to stalo, že ji [REDAKCE] pozval na pivo a že potom byli spolu ve sklepě. Že ji tam vtáhnul a tam ji údajně měl znásilnit. Podrobností jí dcera nevypráví. Klíče od zmíněné kóje byl v kuchyni na věšáčku. Kóje byla uzamykatelná. V té kóji byly krabice s nějakými staršími věcmi, koberce, poskládané zbytky, odložené věci, které člověk zrovna nepotřebuje, nějaký vánoční stromek, ozdoby, plynová bomba, poskládaný rozložený nábytek. Policie kóji fotila. Tak, jak to bylo vyfocené, tak to tam tehdy vypadalo. Pokud se týká skutku v [REDAKCE] ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], to jí také říkala. Šla tehdy na poštu platit složenky a [REDAKCE] na ni měla čekat na náměstí. Když vyšla z pošty, dcera nikde nebyla, takže odešla domů. Pak jí [REDAKCE] říkala, když všechno vyšlo najevo, že ji [REDAKCE] odvedl k sobě do bytu, a to měla u sebe malou [REDAKCE] a tam ji znásilnil před její malou dcerou. Podrobnosti neříkala. Ona se stydí.

Pokud se týká [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] uvedla, že jí [REDAKCE] říkala, že jí obžalovaný řekl, aby mu pomohla s nákupní taškou do bytu, že měl větší nákup a že jí ukáže byt, kde bydlí, protože [REDAKCE] tam byla poprvé. Pomohla mu s nákupem. Obžalovaný zamknul dveře a povalil ji na postel a že ji chtěl svlíkat a že se bránila. Nechtěla to s ní do detailu probírat, až s její mámou. Když se dozvěděla, tak to neoznámila a nechala to na [REDAKCE], aby to řešila, ale nebylo to jen na [REDAKCE]. Radily se a chtěly to řešit přes psychologku a aby jim řekla, jak mají postupovat dál. Pro ni to bylo těžké, je to všechno rodina. Trvá na tom, že do té doby nic nevěděla. S obžalovaným vycházeli dobře, hezky se k ní choval, nebyl v té době agresivní. Pokud se týká [REDAKCE], tak její současný zdravotní stav je velmi špatný. Vzala ji k lékařce, ta jí doporučila k psychologce. [REDAKCE] se zhroutila, bere léky. Jako příčinu svého špatného zdravotního stavu [REDAKCE] uváděla to všechno, co se jí stalo.

K dotazům svědkyně [REDAKCE] dále dodala, že obžalovaný neměl nějakou dlouhodobou partnerku. On měl krátkodobé vztahy. Vztah s [REDAKCE] byl delší. Ona měla dvě děti a on byl rád, že se může starat o její děti. Co ví, to byl nejdelší vztah. Ze začátku to bylo mezi nimi dobré. Neví, co se pak mezi nimi odehrávalo. Od roku 2011 se nestýkali. V roce 2013, když měla přijet dcera [REDAKCE], tak jí volala, ale že by si přímo zjišťovala, zda tam bude i obžalovaný, to ne. Třeba jí řekla, že tu je [REDAKCE] nebo přijede [REDAKCE]. Řeklo se to mezi řečí. Nepamatuje si, jak reagovala [REDAKCE], když jí sdělila, že tam obžalovaný bude. Stalo se, že současně u ní spala její dcera [REDAKCE] a obžalovaný, ale spali odděleně. Ví, že se dcera [REDAKCE] živila prostitucí. Její bývalý muž pan [REDAKCE] říkal, že to provozuje, pak někdy v roce 2002 nebo 2003 byla v nějakém takovém zařízení. V poslední době ne. [REDAKCE] se věnuje dceři [REDAKCE]. Dcera [REDAKCE] užívala nějaké drogy. Přiznala se jí, že je brala, ale neví co. To bylo, když byla s panem [REDAKCE]. Na otázku, v jakém období byla s panem [REDAKCE], svědkyně uvedla, že ono se to u ní střídalo. Byla tam někdy v roce 2005 nebo 2006 nebo 2004 až 2006, pak se rozešli, pak se zase někde potkali. Ona je s tím svým postižením nevyzpytatelná, neřekne, nesvěří se. Teď je zpátky v [REDAKCE], ale s panem [REDAKCE] nežije v jedné domácnosti, má svůj byt. Neví o tom, že by někdo dlužil obžalovanému nějaké peníze. Neví, že by dlužil pan [REDAKCE] panu obžalovanému. Myslí si, že pan [REDAKCE] dlužil něco panu obžalovanému. Když [REDAKCE] zavírali, byla za ním a říkala, že by potřebovala zaplatit za něho nájem. Ví, že [REDAKCE] u něho pracoval a že by tam měl nějaké peníze vydělané. Pan [REDAKCE] jí ale říkal, že obžalovanému všechno uhradil.

Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] potvrdili, že se jim [REDAKCE] svěřila s tím, že byla znásilněná bratrem.

Svědék ■■■■■ dále uvedl, že s ■■■■■ chodil. Říkala mu, že byli u obžalovaného doma, že tam něco pili a že na ni zkoušel sexuální styk a že k němu došlo a že to bylo z její strany nedobrovolné, že ona to nechtěla. Obžalovaný ji u něho doma opil, pak ji držel a měl s ní pohlavní styk. To, že v přípravném řízení uvedl, že mu říkala, že to obžalovaný měl zkoušet i na ■■■■■ a ■■■■■ svědek uvedl, že si to dnes už nepamatuje, ale na policii tehdy bylo protokolováno to, co vypovídal. ■■■■■ požívala někdy alkoholické nápoje. Dala si dvě nebo tři piva. Moc často to nebylo. Když byli spolu o víkend, třeba jednou za měsíc. Ví, že ■■■■■ byla asi dvakrát opilá, ale to nebylo s ním. To mu říkala ■■■■■. Poté, co se mu s tím ■■■■■ svěřila, tak s ní byl u obžalovaného v bytě.

Svědék ■■■■■, pro něhož obžalovaný v době posledního ze skutků pracoval na fasádě Katastrálního úřadu v ■■■■■ uvedl, že si pamatuje, že dne ■■■■■ 2013 byla sobota a skutečně měli v plánu s obžalovaným provádět stavební práce, nikoliv však v ■■■■■, ale ve ■■■■■ u ■■■■■ u pana ■■■■■. Tehdy si neuvědomil, že je zavřený státní svátek, kvůli kterému neměli možnost ráno toho dne nakoupit potřebný stavební materiál. Proto z plánované práce sešlo a obžalovaného odvezl zpět do ■■■■■. Svědek dále vypověděl, že obžalovanému neříkal, že by předmětného dne měli pracovat v ■■■■■.

Svědék ■■■■■ dále uvedl, že když dne ■■■■■ 2013 u stavebnin zjistili, že je svátek a stavebniny jsou zavřené, tak ten den rozpustili práci a nic se nekonalo. Má za to, že tento den ráno obžalovaného nabíral před obchodním domem ■■■■■. Nakonec si uvědomili, že je svátek. Tak naskákali do auta a rozjeli se každý po svém. Myslí si, že obžalovaného ■■■■■ odvezl zpátky před obchodní dům ■■■■■. To je za náměstím v ■■■■■. To mohlo být kolem osmé ranní. Pak obžalovaného neviděl. Dne ■■■■■ večer měli komunikaci přes SMS. S obžalovaným nějaký spor ohledně peněz výslovně neměl. Obžalovaný se ptal se, kdy budou peníze, ale oni mu platili ubytování a platili mu vždycky peníze na ten týden, když byl v ■■■■■, aby měl z čeho žít. Ví, že se obžalovaný pohádal s panem ■■■■■. Bylo to zhruba v ■■■■■, ■■■■■ 2013. Obžalovaný ■■■■■ říkal, že došlo na nějakou facku. U pana ■■■■■ to neprověřoval, protože s ním měli rozpory, tak se ním moc nebavil. Je si jistý, že ■■■■■ 2013 na rodinném domě ve ■■■■■ nepracovali, protože tehdy volal panu ■■■■■ a ten mu vytknul, že kdyby mu zavolaal dřív, tak má svého dodavatele stavebnin, kterého by obvolal, dal by jim materiál i ve svátek. Je pravdou, že obžalovanému dluží nějaké peníze, ale nevyplatil mu je vzhledem k tomu, že měly smluvní pokutu i za obžalovaným špatně odvedenou práci. Ta pokuta měla být 120 tisíc.

Skutečnost, že dne ■■■■■ 2013 nebyly prováděny žádné stavební práce na Katastrálním úřadu v ■■■■■ je prokazována i kopií stavebního deníku. ■■■■■ též předložil svůj mobilní telefon, z něhož je zřejmé, že poslední SMS kontakt mezi ním a obžalovaným přede dnem ■■■■■ 2013 proběhl dne ■■■■■ 2013, následná SMS zpráva je až ze dne ■■■■■ 2013. Ve spisovém materiálu je též založen výpis údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu vztahující se k telefonním číslům užívaným v rozhodné době obžalovaným. Součástí výpisu jsou též lokalizační údaje, přičemž v rozhodné době byl mobilní telefon obžalovaného zachycen výhradně v ■■■■■. Jeho tvrzení o alibi na předmětný den je tedy zjevně nepravdivé.

Svědék ■■■■■ uvedl, že obžalovaný u nich ve ■■■■■ na jejich domě pracoval. Začali tam dělat na konci ■■■■■ a dělali někdy do konce ■■■■■, ale neví přesně, kdy tam jezdili nebo byli, protože byl v práci. Konkrétně dne ■■■■■ 2013 si myslí, že u nich

nebyli. Chtěli nakoupit nějaké díly a nesehnali je, protože neměli otevřeno, takže tam nepřišli. Myslí si, že ten den tam obžalovaný vůbec nebyl. Zmíněné stavební práce zadal panu [REDAKCE]. To, že toho [REDAKCE] tam nepracovali úplně na 100% neví, na 90% dejme tomu. Na 90%, že tam toho dne nepracovali.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] využil svého práva odepřít výpověď a nevypovídal.

Ze společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, znalců MUDr. Davida Neubauera a PhDr. Jaroslava Veselého bylo zjištěno:

K poškozené [REDAKCE] znalci uzavřeli, že netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, prokázána je lehká [REDAKCE]. Vlivem této diagnózy je schopnost poškozené účastnit se trestního řízení do určité míry omezena. Posuzovaná sice chápe smysl vedeného řízení i důsledky své výpovědi, její rozumové schopnosti jsou však omezené uvedenou diagnózou. Výpověď poškozené je věrohodná, poškozená popisuje události tak, jak si je pamatuje a jak je prožila. V důsledku snížení intelektu může být její výpověď v detailech nepřesná. Míra těchto nepřesností je úměrná době, která uplynula od prožitých událostí. Znalci nezjistili známky konfabulace, nebyl zjištěn motiv k případnému lhaní. V důsledku jednání obžalovaného u posuzované došlo časně (pravděpodobně již při počátečních skutečích v rané adolescenci, tedy v letech 1999-2001) k posttraumatické stresové poruše, která přešla v diagnózu nepříznivé změny osobnosti po katastrofické zkušenosti. Jestliže posttraumatická stresová porucha vznikla následkem jednání obžalovaného v letech 1999-2001, pak u nyní stíhaných skutků došlo spíše než k prohlubování posttraumatické stresové poruchy k udržování symptomatiky, resp. k jejímu přechodu do chronicity, tzn. do nepříznivých změn osobnosti, které jsou závažné především svou nezvratností. Posledně jmenovaná diagnóza se projevuje ztrátou schopnosti se radovat, nedůvěřivostí, difúzními pocity napětí a strachu a podobně. Duševní vývoj posuzované byl zpomalen především [REDAKCE], avšak k dalšímu, a to zásadnímu postižení (zejména ve vývoji mravním) došlo v rozvoji sociálně patologických projevů (prostituce, škodlivé užívání drog, což je u zneužívaných osob časté). U posuzované nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiné návykové látce, je však u ní zjištěno rizikové užívání metamfetaminu v roce 2013.

K poškozené **nezletilé** [REDAKCE] výše jmenovaní znalci uzavřeli, že [REDAKCE] netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, t. č. netrpí ani tzv. reaktivními stavy. Byla u ní diagnostikována lehká [REDAKCE] a specifické poruchy školních dovedností – dyskalkulie, dysgrafie a dyslexie. Schopnost účastnit se trestního řízení je částečně omezena lehkou [REDAKCE]. Posuzovaná chápe smysl vedeného řízení i důsledky své výpovědi, její rozumové schopnosti jsou však omezené uvedenou diagnózou. Je schopná správně vnímat prožitky a reprodukovat je. Výpověď poškozené je možno považovat za věrohodnou, poškozená popisuje situaci tak, jak ji prožila. Nebyly zjištěny známky konfabulace ani sklon k lhavosti. Zjištěn nebyl ani motiv k případnému lhaní. Znalci nezjistili, že by jednáním obžalovaného došlo u posuzované k těžké újmě na zdraví či ke vzniku posttraumatického syndromu.

K poškozeného [REDAKCE] znalci uvedli, že její výpověď je pravdivá a i tato výpověď svědkyně [REDAKCE] je usvědčující. Stejně jako u poškozené [REDAKCE] i u poškozené [REDAKCE] byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Vzhledem k tomu, že znalec ve svém posudku uzavřel, že

porucha byla přítomna v lehké formě, není v kontextu konstantního rozhodování soudů hodnocena jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, nicméně i v tomto případě je tato diagnóza argumentem svědčícím ve prospěch věrohodnosti výpovědi svědkyně.

I u poškozené [REDAKCE] znalci uzavřeli na to, že líčí to co prožila.

U hlavního líčení (po té, co byli přítomni u výslechů svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE]) se oba znalci na svůj společně podaný posudek odvolali a stvrdili ho ve vztahu ke všem třem poškozeným.

Znalec **PhDr. Jaroslav Veselý** u hlavního líčení k dotazům dále dodal :

Poškozená [REDAKCE] jako svědkyně líčí to, co prožila. Týká se to i její výpovědi u hlavního líčení, jíž byl přítomen. Odpovídá tomu i její emoční doprovod, který je obvyklý u takovýchto výslechů. I ty takové nejistoty nebo zárazy, které měla při vyprávění jsou obvyklé a hovoří o tom, že výpověď je věrohodná, není naučená. Poškozená má problémy s časovou lokalizací událostí. Když se někdo zeptá, zda to bylo v roce 2001, 2005 nebo 2004, tak to ona není schopna určit. Musí se jí popsat ta situace, že to bylo např. v [REDAKCE], v paneláku, tak pak si na to vzpomene. Sociálně patologické jevy jako prostituce, uchylování se k drogám a další poruchové chování, krádeže, drobná kriminalita, se často objevují u osob sexuálně nebo pohlavně zneužívaných. U všech poškozených měřili IQ. Konkrétně u poškozené [REDAKCE] bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Poškozená [REDAKCE] není schopna opakované reprodukce bez nějakých rozporů. Jak její nižší intelekt, tak jednoduchá osobnost nebo struktura osobnosti zakládá, že je více manipulovatelná než třeba průměr. Bylo to pro ni velice složité, jednalo se o bratra, byla tam rodinná záležitost, a tam může podlehnout přání nebo tlaku rodiny nebo okolí a své oznámení odvolat. Není to tak, že by pořád měnila svůj názor na přání kohokoliv. V situacích, které jsou předmětem tohoto trestního stíhání, poškozená [REDAKCE] nebyla pod vlivem pervitinu, takže její vnímání ani reprodukce nemohli být ovlivněny drogami. Poškozená [REDAKCE] při znaleckém vyšetření dokázala přesně odlišit, které sexuální akty byly za peníze a které byly buď dobrovolně s jejími partnery a které byly nedobrovolně s obžalovaným nebo s jinými. Znalec vylučuje, že by si pletla to, co dělala jako prostitutka a to, co zažila v jiných situacích. Ale na ní nejvíce zapůsobily ty její sexuální kontakty mezi jejím [REDAKCE] a [REDAKCE] věkem života, které se nejvíce podílely i na těch sociálních patologických jevech, tzn. i ke sklouznutí k prostituci, kterou spíše dělala jako z nouze cnost, protože ji nic jiného nezbývalo. Styděla se za to. Ona za peníze prováděla sexuální styk, protože k tomu byla donucena životními okolnostmi – nouzí. Mohlo k tomu přispět to, že k tomuto způsobu sáhla díky předcházející sexuální zážitky s obžalovaným. Nedá se vyloučit, že kdyby k tomu nedocházelo, že by nesáhla po prostituci jako po způsobu obživy. Užívání drog zdůvodňuje tím aby prostituci zvládla, přežila, tak užívala pervitin. V případech, které jsou předmětem řízení, nebylo zjištěno nějaké ovlivnění od její rodiny a pokud by tam k něčemu docházelo tak by odhadoval, že by ji spíše zrazovali od toho, aby to oznamovala. Z důvodu ostudy a z toho, že v té rodině k incestu docházelo dost intenzivně. Po sexuální stránce tam byla zvláštní situace, kterou by asi neradi zveřejňovali.

Na dotazy k **poškozené** [REDAKCE] znalec **PhDr. Jaroslav Veselý** dále dodal, že i tato svědkyně líčí to, co prožila a že nebyly zjištěny v její výpovědi znaky ovlivnění nebo návodu.

Na dotazy **k poškozené nezl.** [REDAKCE] znalec PhDr. Jaroslav Veselý dále dodal, že i tato svědkyně líčí to, co prožila a že nebyly zjištěny v její výpovědi znaky ovlivnění nebo návodu. Neměla ani sklony k nějakému vymýšlení, dramatizování událostí. K tomu, že obžalovaný poukazuje na to, že celé řízení je motivováno nějakou mstou za nějaké finanční vyrovnání, znalec uvedl, že nebyly zjištěny takové skutečnosti ani v osobnosti nezletilé poškozené ani v té rodině, které by zakládaly, že by nějaké nevyrovnání finančních poměrů mezi členy rodiny zneužili nebo využili ke krivému obvinění.

Znalec **MUDr. David Neubauer** u hlavního líčení ohledně poškozené [REDAKCE] dále dodal, že řada prostitutek odděluje (a je to docela obvyklé) ve svém prožívání vztah s placeným partnerem a vztahy osobní a intimní, což se děje psychickými mechanismy. Jestliže se ve finanční nouzi rozhodla přivydělávat si v night klubech, potom je logické, že oddělovala zážitky, ale to, čím se liší od obvyklých prostitutek je, že byl narušený její život v osobních vztazích partnerských, proto udávala i třeba užívání pervitinu v situacích, kdy měla mít sexuální styk s člověkem, se kterým žila. Jednoznačně našli kontinuitu, příčinnou souvislost, mezi psychotraumatizací, která vyústila v posttraumatickou stresovou poruchu a následným rozvojem nepříznivých změn osobnosti, tedy se zneužíváním ze strany obžalovaného. Je pravda, že na její celkové osobnosti se podílí řada nepříznivých faktorů. Mezi tyto faktory patří faktory vývojové. Nelze zapomenout, z jakého rodinného prostředí vychází, že vyrůstala v [REDAKCE], že pro události, které se děly doma, utíkala a stala se velmi brzy mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] rokem života obětí sexuálního zneužívání, což byl jeden z nejvýznamnějších faktorů, které se s těmi ostatními spolupodílely na dalším vývoji. Podstatné je také to, že dál vlastně žila na vlastní pěst a přitom je osobou [REDAKCE]. Na místo toho, aby žila v nějakém ústavu, tak se stala dítětem ulice, se kterým si v podstatě další osoby do značné míry mohly dělat, co chtěly. Vystavovaly ji např. i užívání pervitinu, ke kterému by normálně nepřišla. V tomto kontextu lze rozumět námitkám obhajoby, že by se mohlo zdát to, že se živila jako prostitutka nebo zneužívala pervitin, že jsou faktory, které ji zpochybňují, ale v kontextu jejího života je to pochopitelné a výpovědi, které udávala v jednotlivých výpovědích policii i v jejich znaleckých exploracích zaznívaly věrohodně, byť tam byly nějaké drobné, hlavně časové nepřesnosti, ale v zásadních věcech vypovídala vždy stejně s emočním doprovodem. Ty starší případy, jako např., proč brala zpět to původní obvinění, tam to nevnímá jako že byla manipulovatelná a může být dodnes, ale ona jim to dvakrát opakovala a v těch výpovědích to bylo také, neboť ona vzala tehdy zpět to obvinění proto, že i ze strany policie byla upozorněna na to, že může být i ona obviněna za soulož mezi příbuznými a totéž jí říkal bratr a ona dostala tehdy strach, že vlastně může být obviněna z něčeho, co ani nechtěla způsobit. Takže zpětvzetí nebylo věcí manipulace, ale spíše, že vnímala upozornění policie na trestně právní důsledky jako v podstatě výhrůžku pokračování něčeho, co udělala z vlastní vůle. Je to osoba, která není zvyklá příliš jednat z vlastní vůle a pokud jedná, tak to většinou dopadne špatně. Takže návrh, který dala sama, potom sama stáhla, protože ten svět byl silnější a argumentačně ji přemohl. U poškozené [REDAKCE] vznikla posttraumatická stresová porucha už někdy v období jejich [REDAKCE] až [REDAKCE] letech a to jako důsledek sexuálního zneužívání, ale od koho to nevíme. Jednáním, které je uvedeno v obžalobě, jednak v roce 2005 a jednak v roce 2013, ze strany obžalovaného došlo k udržování symptomatiky této posttraumatické stresové poruchy. Tato symptomatika se přetavila v jinou diagnózu, a to diagnózu trvale nepříznivé změny osobnosti v důsledku katastrofické zkušenosti. Tak se ta kategorie jmenuje. Zjištěná symptomatika je trvalou nepříznivou změnou osobnosti a vznikla z té posttraumatické stresové poruchy a mezinárodní klasifikace to takto připouští. Ty katastrofické zážitky byly ty, které jsou uvedeny v obžalobě,

to jednání obžalovaného z roku 2005 a z roku 2013. Zmíněná trvalá změna osobnosti má samostatnou diagnózu. Je to újma na zdraví v rámci lékařských kritérií. Je to diagnóza F60.0 a její diagnostická kritéria citoval v posudku na str. 23. Z hlediska psychiatrického je to udržování, resp. ten přechod, nevratnost i těžkou újmou na zdraví. Jednání obžalovaného z roku 2005 se podepsalo na prohloubení symptomatiky té posttraumatické stresové poruchy. Tak, jako každá porucha osobnosti nebo nepříznivá změna osobnosti podléhá i kompenzacím a dekompenzacím v závislosti na vnějších okolnostech. Nepochybuje o tom, že tyto stresogenní podněty přispívaly významnou měrou k prohloubení zmíněné symptomatiky, tak to i posuzovaná líčila. K tomu se vztahoval i její emoční doprovod, který uváděla. Platí to i pokud jde o skutky z roku 2013. I v těchto letech udávala třeba i to, že se živila prostitucí. Mohla více užívat drogy, ale rozhodně to nelíčí jako šťastné období svého života, podíl to mělo. Po určitém dočasném zklidnění velmi živě zareagovala na oznámení, které vzešlo od slečny [REDAKCE] a líčila ve výpovědích potřebu přidat se a znovu otevřít ty staré případy, protože ta traumatizace ležela v ní, byla nezpracovaná. Z toho dovozuje, že nepříznivé změny osobnosti, na kterých se podílelo kromě těchto traumat i ta celá škála vývojových nepříznivých okolností, tak že měla tendenci se prohlubovat v těchto letech. Nebyla odreagována a vlastně se odreagovává teď, když se mohla přidat k té žalobě. Je to slyšet na tom jejím emočním projevu i na tom, jak ji pozorovali při několikahodinovém vyšetření, kdy bylo zřetelné, které životní okolnosti jsou emočně obsazené. Dá se říci, že žalovaná jednání obžalovaného byla v příčinné souvislosti s dekompenzací zjišťované diagnózy u poškozené. I po tom jednání, pokud bude obžalovanému prokázáno v roce 2005, došlo k udržování té symptomatiky posttraumatické stresové poruchy, resp. k jejímu přechodu do té chronicity. Přesněji je to tak, že důsledky té posttraumatické stresové poruchy, které jsou staršího data přešly do trvalých nepříznivých osobnostních změn, které se někdy kompenzovaly a někdy dekompenzovaly. Příčina dekompenzace této poruchy jejího udržování té samostatné druhé diagnózy trvalých změn, tak tam se to jednání obžalovaného podílelo na udržování a dočasném prohlubování této poruchy. Objekty znásilnění většinou nebývají příbuzné osoby. Tady by viděl zvláštnost situace v tom, že to je bratr se sestrou, kteří spolu také vyrůstali. To, že se po roce 2013 pravidelně stýkali v jedné domácnosti může považovat za zvláštní, ale neví, zda je schopen najít důvod, proč by to mezi bratrem a sestrou mělo nenastat. Očekával by, že se mu bude vyhýbat, ale ten rodinný svazek tam trvá dlouho i za oněch patologických okolností.

K poškozené [REDAKCE] znalec MUDr. Neubauer dále dodal, že je velký předpoklad, že ona posttraumatická stresová porucha v dnešní době už je odeznělá. Typoval by to i podle jejího projevu při hlavním líčení.

Naprosto shodně jako v posudku znalec uvedl **k poškozené nezl. [REDAKCE]**.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, vypracovaného znalkyní **MUDr. Želmírou Herrovou**, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a v inkriminovaných dobách netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, trpěl duševními poruchami, a to dissociální psychopatií a neúplnou sexualitou. V době spáchání trestných činů mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a mohl své jednání ovládat podstatně sníženě. Podstatné snížení ovládacích schopností v inkriminovaných dobách bylo způsobeno neúplnou sexualitou. Tzv. neúplná sexualita je sexuální deviací v širším slova smyslu. Následkem této poruchy nepředchází zájmu obžalovaného o genitál žádné prokoitální behaviourální projevy a nemá vlohy jak pro atraktivitu tak pro proceptivitu.

Chybění vloh pro atraktivitu se projevuje tak, že se do objektů jeho sexuálního zájmu dostanou i dívky pod 15 let a také dívky a ženy z vlastní rodiny, resp. ty, se kterými vyrůstal. Absence vloh pro namlouvání se u obžalovaného projevovalo tím, že byl otažitý a nedůvěřivý k ženám. V laboratorním PPG vyšetření preferuje heterosexuální podněty a jeho sexualita reaguje i na agresivní podněty; pokud jde o dívky a ženy, nerozlišuje jejich věk. Není závislý na alkoholu a návykových látkách. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro společnost nebezpečný a vyžaduje ústavní ochranné léčení sexuologické. Na úspěšnosti léčby je závislá prognóza dalšího vývoje sexuální deviace.

U hlavního líčení se znalkyně **MUDr. Želmíra Herrová** ve smyslu § 108 odst. 1 tr. řádu na svůj posudek i na jeho dodatek odvolala, stvrdila je a dále dodala, že rozpoznávací složka byla zachována, ovládací složka snížena podstatně, na polovinu. Rozhodně se neblížila vymizení. Neúplná sexualita je diagnóza z hlediska lékařského. Pro tuto diagnózu existují dvě označení, a to F65.8 a F65.9, které nejsou specifikovány. Ve všech diagnostických skupinách existují kolonky, které nejsou specifikovány. Stejně je to tak i tady. Obžalovaný sám to nemusel seznat, že je v sexualitě nějaký výjimečný. Je to věc vrozená. Incesty v rodině na to vliv neměly. Ústavní léčba obžalovaného by spočívala hlavně v tom, že se naučí mechanismus, jak fungovat. Oni to s ním probírají, a to je dlouhodobý proces, jehož cílem je, aby akceptoval svoji odlišnost a naučil se s ní zacházet. Další část léčby je to jak by měla být realizována sexualita, protože tato nemůže být realizována standardním způsobem, to nejde. Musí být realizována deviantně, ale v rámci zákonných mezí. To je druhá část léčby a pokud by se toto nedařilo, ani ten náhled ani tato realizace, tak by samozřejmě do úvahy připadalo tlumení antiadrogeny. V současnosti u obžalovaného o náhledu není možné hovořit, i když už může mít nějaké povědomí, že se nějak různí od většiny mužů v tomto směru. To, že incest je něco nepatřičného, to mu bylo zřejmé. Právě to patří do té neúplné sexuality, že na to nedbá a může zneužít i třeba sestru. Standardní sexualita toto nedovoluje, aby vznikl zájem o jedince z vlastní rodiny. Bez sexuologického léčení je pobyt obžalovaného na svobodě z hlediska sexuologického nebezpečný. Je nebezpečí, že se může opakovat to, co už v minulosti velmi pravděpodobně bylo. Výsledky PPG jsou takové, že pokud by to byla standardní sexualita, měla by být na prvním místě vždycky žena a jí to vyšlo tak, že zejména u zkoušky objektu hned po spatření obrázku, tak žena byla až na posledním místě. I když je to delší expozice, 20 sekund, tak i tam je žena až na posledním místě. Přičemž ta žena by měla mít největší hodnotu, pokud by to byla standardní sexualita. I hodnoty v parametru svádění jsou také na posledním místě. Co se týče preferencí na PPG jsou různé, že jsou to prostě dětské rysy pubertáčky, 12letá, 10letá, 10letý, školačka, pubertáčky, prostě dětské rysy, jak ve tváři, tak těla, dětské rysy tělesné. Není to hebefilie. Hebefilie, to je sice také neúplná sexualita v širším slova smyslu, ale tam je specifické to, že ty muže velmi baví vyučovat pubertáčky sexualitě a jsou nesmírně přitahovány k jejich tělesným znakům, zejména prsa, stehna, ale nejvíce prsa, chtějí je vyučovat sexualitě. Pubertáčky jsou zase zvědavé na penis atd., takže jsou velmi vstřícné. U hebefila musíme takových pubertáček najít více. Ono čím více jich je, tím lépe, tím spokojenější po sexuální stránce ten pedofil je. Co se týče anabolik, obžalovaný říkal, že používal anabolika, ale v tom období, když ho vyšetřovala, anabolika neměl. Co se týče impotence po anaboliích, tak to je tak, že ta impotence nebo potence, to je periferní projev. Deviace je projev centrální, ta touha po nějakých zvlátnostech v sexualitě je projev centrální. Snímají to z penisu, protože penis je takový papírek toho, co se děje v hlavě, ale než se to do toho penisu dostane, je spousta periferních faktů, které tu potenci ovlivní, ne tu deviaci. I kdyby nebyla žádná potence, tak to ještě nevypovídá nic o deviaci. Anabolika nejdu rukou

v ruce s impotencí. Navíc to už byla několikaletá pauza po ukončení zneužívání anabolik. I pokud by následkem užívání anabolik docházelo k nějakým poruchám erekce, může ji deviace v určité chvíli přebít, přetlačit. Je silnější a vybudí muže, že k erekci může dojít, zejména s ženou, která mu poskytne klín ihned bez jakýchkoli předchozích částí, jak vyjmenovávala ty jeho sexuální motivační stavy, tak tam může být erekce vynikající. Otázka násilí, tzn. násilných prvků, případně odporu ženy, tam nehraje nějakou roli. U tohoto typu deviace to tak není. Násilí nebo agrese může být, ale nemusí. Obžalovaný se může dožadovat toho klínu násilím, ale to není násilí jako u toho devianta, který přepadne a povalí ženu a nebo sadistu, který ji týrá, zotročuje atd., kde se takovéto projevy sexuality jsou přímo nutné, vynutí pokud on si něco vymyslí, aby mohl být agresivní, ale tady pokud mu ta žena vyhoví, dospělá žena nebo i pubertální děvče, pokud mu vyhoví a zpřístupní ten klín, tak tu agresi nemusí použít, ale pokud ne, tak může se zachovat i agresivně. Takže může to tam být, ale není to nutné. Na sexualitu obžalovaného, resp. na její projevy, mohla mít vliv prodělaná mozková příhoda. nezkoumala funkčnost penisu obžalovaného, zda je schopen erekce. To je záležitost urologická. Při tom deviantologickém vyšetření je zásadní doložit prekoitální části sexuality, tedy té fáze atraktivity nebo toho dílčího motivačního stavu atraktivity a dílčího motivačního stavu namlouvání, resp. i té části, které říkáme prekoitální akceptivita, což je laicky to mazlení, líbání, osahávání, ta část sexuality, která se realizuje těsně před genitogenitální částí. U deviantologa je důležité zkoumat toto.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který zpracovala **PhDr. Skulová**, bylo zjištěno, že obžalovaný má normální rozumové schopnosti, jejich úroveň odpovídá [REDAKCE]. Osobnost obžalovaného se vyvíjela abnormálně do dissociální podoby. Ta je charakterizována zaměřením na vlastní potřeby, oploštělostí v citové oblasti a nedostatkem empatie. Společenské normy, které dostatečně zná, nemá zvnitřněny a snadno je překračuje. Jeho vývoj je poznamenán závažnými výchovnými podmínkami v biologické rodině. Ty jej mimo jiné učily nerespektovat základní tabu sexuálního chování zcela rozvolněnými incestními vztahy v rámci biologické rodiny. Pokud se prokáže obvinění posuzovaného, potom bylo jeho jednání motivováno zvláštnostmi jeho sexuality – neúplnou sexualitou. Trestný čin krádeže by byl pravděpodobně motivován ziskovostí. Vývoj osobnosti obžalovaného byl disharmonický, vedl ke vzniku dissociální osobnosti, tzn. že nemá zábrany před protispolečenským jednáním, necítí jeho škodlivost. Je jen velmi málo poučitelný vlastními zkušenostmi. V jeho případě je zřejmé, že původ dissociality je dán v jeho výchově biologickými rodiči a že on sám je obětí rodinného prostředí. Neměl možnost si ve vlastní rodině vytvořit pevné a dostatečně hluboké citové vazby, a proto nebyl schopný si takové vybudovat vůči vlastnímu okolí i celé společnosti. K vlastním rodičům má negativní vazby. Citově je oploštělý a pozitivní vztah a radost prožívá jen z omezeného množství hodnot – sexuality a z dobré životní úrovně. Otázku resocializace v oblasti budoucího sexuálního chování hodnotila znalkyně psycholožka v kontextu znaleckého posudku MUDr. Herrové, která uzavřela, že pokud se obžalovaný podrobí ústavní sexuologické léčbě, je perspektiva jeho budoucího sexuálního chování dobrá. Snížená je jeho prognóza dalšího vývoje v oblasti majetkových trestných činů.

U hlavního líčení se znalkyně **PhDr. Marta Skulová** ve smyslu § 108 odst. 1 tr. řádu na svůj posudek odvolala a stvrdila ho a dále dodala, že pokud uváděla, že prognóza resocializace je u obžalovaného snížená, tak se to vztahovalo k materiální trestné činnosti. Vztahy v rodině obžalovaného byly divoké. Sestra [REDAKCE] vyrůstala v [REDAKCE] od určitého věku jako [REDAKCE] dítě, ale dá se říci, že žili v pozdějším věku poškozené

v rodině a obžalovaný jejich vztahy musel vnímat jako příbuzné. Bohužel je tak nevnímal a jaksi nerozlišoval to, co vlastně je zakázáno v sexualitě, tedy sexuální vztahy v rámci rodiny.

Součástí spisového materiálu je zpráva Městského úřadu v [REDAKCE], Odboru sociálních věcí s četnými přílohami. Tyto listiny byly podle podané obžaloby opatřeny zejména v souvislosti se skutky z let 1999-2001, které však byly v přípravném řízení z vyšetřování vyloučeny k samostatnému projednání (viz níže). Ve vztahu k poškozené [REDAKCE] tyto materiály dokumentují složitou a neutěšenou situaci v rodině [REDAKCE].

V této souvislosti je možno poukázat na sdělení uvedené v obžalobě, že v rámci přípravného trestního řízení byl obžalovaný [REDAKCE] stíhán též pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona a trestný čin soulože mezi příbuznými dle § 245 tr. zákona, kterých se měl dopustit v letech 1999-2001 vůči poškozené [REDAKCE]. V průběhu vyšetřování v přípravném řízení bylo zjištěno, že pro tento skutek již byl obžalovaný v minulosti stíhán, přičemž trestní stíhání bylo usnesením Policejního orgánu Okresního úřadu vyšetřování v [REDAKCE] ze dne 30.07.2001, ČVS: [REDAKCE], dle § 172 odst. 1 písm. a) tr. řádu zastaveno. Vzhledem k tomu, že trestní spis policejního orgánu byl v roce 2012 skartován, je tato skutečnost doložena pouze citovaným usnesením a obsahem dozorového spisu Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE]. S ohledem na právní následky takového rozhodnutí (res iudicata) byl skutek vyloučen k samostatnému projednání (viz usnesením policie na č.l. 265 – 266). Soud tedy tento skutek v rámci podané obžaloby neprojednával a ani o něm nerozhodoval.

Z připojeného spisu sp. zn. 2T 198/1992 Okresního soudu v Chrudimi bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl jako mladistvý uznán vinným rozsudkem ze dne 15.12.1992 ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 4 písm. c, e) tr. zákona a z další majetkové trestné činnosti, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem do 15.12.1994. Z tohoto spisu plyne i to, že disharmonický a dissociální vývoj obžalovaného byl mimo jiné určen i zcela rozvolněnými incestními vztahy v rámci biologické rodiny. Matka obžalovaného [REDAKCE] byla tímto rozsudkem pravomocně odsouzena i pro trestné činy pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, 2 tr. zákona, ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 písm. a), b) tr. zákona a soulože mezi příbuznými dle § 245 tr. zákona, kterých se dopustila tím, že od [REDAKCE] měsíců 1990 od [REDAKCE] 1991 v místě svého tehdejšího bydliště nejméně v šesti případech vykonala soulož na svém nezletilém synovi [REDAKCE]. Otec obžalovaného [REDAKCE] byl též rozsudkem odsouzen i pro trestné činy pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1, 2 tr. zákona, ohrožování mravní výchovy mládeže dle § 217 písm. a), b) tr. zákona a soulože mezi příbuznými dle § 245 tr. zákona, kterých se měl dopustit tím, že v období od měsíce [REDAKCE] 1990 do [REDAKCE] 1991 v místě svého tehdejšího bydliště vykonal na nezletilé dceři [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nejméně v pěti případech soulož.

Soud přihlížel i k připojenému spisu sp. zn. 2T 322/2001 Okresního soudu v Chrudimi, z něhož bylo zjištěno, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] byli trestním příkazem zmíněného soudu ze dne 5.10. 2001 uznáni vinnými z trestného činu

krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. a [REDAKCE] i z dvojnásobného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Před rokem 2005 byl obžalovaný [REDAKCE] naposledy odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 25.8.2003 sp. zn. 2T 262/2003. Poté byl znovu odsouzen dne 30.7.2009, což bylo zjištěno i z připojeného spisu sp. zn. 2T 17/2009 Okresního soudu v Chrudimi. V tomto případě byl obžalovaný [REDAKCE] rozsudkem ze dne 30.7.2009 uznán vinným ze spáchání pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. a z pokračujícího trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., resp. z pokračujícího trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. kterých se dopustil v období od [REDAKCE] 2009 do [REDAKCE] 2009. Za tyto trestné činy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Právní moc rozsudku nastala dne 3.9.2009. Toto odsouzení je ve vztahu k bodu 1. a 2. výroku rozsudku v tzv. souhrnu ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona a proto za trestné činy uvedené v bodech 1. a 2. výroku rozsudku a za trestné činy, jimiž byl uznán vinným ve věci 2 T 17/2009 je nutno ukládat souhrnný trest. Vedle tohoto souhrnného trestu pak s ohledem na to, že obžalovaný byl uznán dále vinným i trestnými činy v bodech 3. – 5. výroku tohoto rozsudku musel být dále ještě ukládán další samostatný trest.

Z připojeného spisu 1T 168/2011 Okresního soudu v Chrudimi bylo zjištěno, že [REDAKCE] byl rozsudkem zmíněného soudu ze dne 18.10.2011 uznán vinným z přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že dne [REDAKCE] 2011 v [REDAKCE] v obchodním domě [REDAKCE] odcizil věci v celkové hodnotě 196,30,- Kč, ač byl rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi sp. zn. 2 T 17/2009 uznán vinným mimo jiné i pro trestný čin krádeže podle § 247 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který vykonal. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem. Usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 3.1.2013 sp. zn. O Nt 530/2013 bylo rozhodnuto, že toto odsouzení podléhá amnestii prezidenta republiky z 1.1.2013 v článku I. odst. 1. a proto se mu promíjí nevykonaný zbytek uloženého trestu odnětí svobody. Podle čl. I. odst. 3 zmíněné amnestie se na osoby, kterým se promíjí trest podle článku I. odst. 1 uvedené amnestie, hledí, jako by odsouzeny nebyly. Toto bylo poslední odsouzení [REDAKCE].

Vzhledem k fikci neodsouzení tohoto posledního odsouzení obžalovaného nebyly naplněny podmínky souhrnnosti ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť k chrudimskému odsouzení nelze přihlížet, a proto nebyl obžalovanému ukládán další trest souhrnný, ale samostatný úhrnný.

Z připojeného spisu sp. zn. 11T 201/2002 Okresního soudu v Chrudimi bylo zjištěno, že rozsudkem zmíněného soudu ze dne 11.7.2002 byla [REDAKCE] (tehdy [REDAKCE]) uznána vinnou z toho, že dne 27.9.2001 podala trestní oznámení na [REDAKCE] pro trestný čin znásilnění, kterého se na ní měl dopustit dne [REDAKCE] 2001, což vedlo k zahájení jeho trestního stíhání, a že dne [REDAKCE] 2001 v rámci podání svědecké výpovědi a v rámci prováděné konfrontace jako svědkyně před policejním vyšetřovatelem uvedla nepravdu, když sdělila shodné skutečnosti jako ve shora uvedeném trestním oznámení o tom, že dne [REDAKCE] 2001 byla násilím donucena [REDAKCE] k souloži. Tím spáchala trestný čin křivého obvinění podle § 175 odst. 1 tr. zákona a trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1 tr. zákona a za to jí byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody, v němž se osvědčila fikcí ze zákona.

Z připojeného spisu sp. zn. 1T 367/2003 Okresního soudu v Chrudimi bylo zjištěno, že [REDAKCE] (tehdy [REDAKCE]) byla trestním příkazem ze dne 30.10.2003, jež jí byl doručen dne 10.11.2003, uznána vinnou z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona, neboť dne [REDAKCE] 2003 uzavřela s Českou spořitelnou a.s. Praha, na pobočce v [REDAKCE] smlouvu o sporožirovém účtu, z něhož vybrala peníze, ač věděla, že na tomto účtu nemá dostatečný zůstatek, a tak způsobila České spořitelně a.s. škodu ve výši 12.581,40 Kč. Za to jí byl uložen trest obecně prospěšných prací, který byl vykonán.

Aktuální opis z evidence rejstříku fyzických osob ohledně obžalovaného je založen na čl. 555, ohledně [REDAKCE] na č. l. 556 (svědčí ji fikce neodsouzení), ohledně [REDAKCE] na č.l. 557 (nebyla soudně trestána).

Sourozenecký příbuzenský vztah obžalovaného a poškozené [REDAKCE] je doložen rodnými listy obou a dále jejich rodičů. Sourozenecký a příbuzenský vztah mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE], resp. [REDAKCE], je doložen rodnými listy. Dle rodných listů je matkou obžalovaného i poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], jejich vztah je vztahem polorodých sourozenců. [REDAKCE], rozená [REDAKCE], je plnorodou sestrou obžalovaného [REDAKCE], a její dcera je jeho neterí.

Soud přihlížel i k dalšímu listinnému materiálu. Především se jedná o :

- trestní oznámení Městského úřadu [REDAKCE] vč. příloh č. l. 2-7, kde je reagováno na pohovor s [REDAKCE] a dle něhož se podobného sexuálního konání měl obžalovaný [REDAKCE] dopustit i na své starší sestře [REDAKCE] a mladší neteri [REDAKCE],
- gynekologickou lékařskou zprávu čl. 12,
- protokoly o OMČ včetně náčrtků a fotodokumentací čl. 55-66, ke všem skutkům, k nimž mělo dojít v [REDAKCE], tedy v ulici [REDAKCE] a v ulici [REDAKCE] (situace v uvedené kóji je zachycena především na fotografiích na č.l. 66 – vánoční ozdoby nejví známky poškození),
- sdělení PČR ÚO [REDAKCE] čl. 72,
- usnesení PČR OÚV [REDAKCE] ze dne 30.07.2001, ČVS: [REDAKCE], čl. 75, jímž bylo pravomocně zastaveno trestní stíhání [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] proto, že [REDAKCE] měl od [REDAKCE] 1999 souložit se svojí sestrou [REDAKCE] nejméně v jednom případě v [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], a [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2001 na tomtéž míst souložit se svojí sestrou [REDAKCE], neboť se uváděný skutek nestal, když ve věci došlo k pochybení při výpovědi [REDAKCE] a tak se nepodařilo získat důkaz, že by se mezi jmenovanými skutek stal; k tomuto se váže i obsah dozorového spisu OSZ v [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] čl. 118-131,
- doklady ke svědkovi [REDAKCE] (smlouva o dílo na zateplení katastrálního úřadu č. l. 81 - 83, 89 – 97, fotografie SMS zpráv čl. 84, fotokopie listů ze stavebního deníků čl. 86-88),

- doklady z telekomunikačního provozu (čl. 143-144) uživatele [REDAKCE] a statistiku volání čl. 145-147, 150 – 156 (viz shora),
- rodné listy čl. 161-166, 171 (viz shora),
- zprávu Městského úřadu [REDAKCE], Odboru sociálních věcí s přílohami čl. 175-191 ([REDAKCE]),
- zprávu Vězeňské služby věznice [REDAKCE] na č. l. 252, z níž mimo jiné plyne, že [REDAKCE] byl ve výkonu vazby od 5.11.2013 a že v minulosti byl vězněn od 29.11.1995 do 6.6.1996, od 8.7.1997 do 29.5.1999, od 6.5.2005 do 6.8.2006, od 10.12.2009 do 9.12.2010 a od 7.11.2012 do 3.1.2013.
- vztahový diagram čl. 267 - 268 - dokládá zpřehlednění příbuzenských vztahů v rodině [REDAKCE] - zpracoval policejní orgán,
- opisy z rejstříků trestů čl. 478-479 (obžalovaný), 484-485 ([REDAKCE] st.), 488 ([REDAKCE]), 489 ([REDAKCE]) a 490 ([REDAKCE]),
- zprávy o pověsti obžalovaného (MÚ [REDAKCE] čl. 480, MÚ [REDAKCE] čl. 481, MÚ [REDAKCE] čl. 482),

K vysvětlení polorodého bratra obžalovaného [REDAKCE] soud nepřihlížel, neboť tento při hlavním líčení využil svého práva nevypovídat a obžalovaný nedal souhlas se čtením tohoto úředního záznamu. I plnorodý bratr obžalovaného [REDAKCE] využil svého práva k věci nevypovídat.

Vzhledem k nesouhlasu se čtením, soud nepřihlížel k úředním záznamům o vysvětlení osob: [REDAKCE], [REDAKCE], ani [REDAKCE]. Osobní výslech těchto osob soud nepovažoval za nutný.

Po provedení shora uvedeného dokazování pak obhajoba navrhla vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví urologie na to zda obžalovaný byl či nebyl schopen erekce, výslech [REDAKCE], roz. [REDAKCE], což byla manželka obžalovaného v období 2001 – 2006, a vyžádání zdravotní dokumentace obžalovaného z Okresní nemocnice [REDAKCE], konkrétně z interního oddělení a z neurologie z let 2004 a 2005, neboť obžalovaný utrpěl cévní mozkovou příhodu v důsledku čehož nemohl zvedat žádná těžká břemena a od lékaře měl zakázanou jakoukoliv zátěž včetně sexu.

Státní zástupkyně další důkazní návrhy neměla. Ohledně návrhu obhajoby na opatření znaleckého posudku a zdravotnické dokumentace uvedla, že z jejího pohledu je důkazní řízení natolik úplné, že skýtá dostatečný podklad pro vydání meritorního rozhodnutí a tyto navrhované důkazy nepovažuje za nezbytné pro to, aby mohlo být rozhodnuto.

Opatrovník poškozených neměl další návrhy.

Soud uzavřel, že další důkazy pro rozhodnutí ve věci není třeba provádět. Pokud se týká zkoumání erektivních schopností obžalovaného formou znaleckého zkoumání, je soud toho názoru, že ohledně této skutečnosti je možno a nutno vycházet především z výpovědi jednotlivých poškozených, když zejména [REDAKCE] [REDAKCE] tuto schopnost obžalovaného v kritických situacích podrobně a opakovaně popisuje. Pokud soud této svědkyni věří, pak je

i nadbytečné opatřovat zmíněnou zdravotní dokumentaci i vyslýchat bývalou manželku obžalovaného či tuto schopnost podrobovat znaleckému posudku. Při nařízení hlavního líčení bylo obhajobě sděleno, aby evidenci docházky obžalovaného, které se domáhal k důkazu a kterou má mít u sebe doma, pokud ji chce použít, dodali k soudu, což však nebylo učiněno. S ohledem na ostatní důkazy měl soud dotčený den ■■■■ 2013, k němuž se dotčená evidence docházky má vztahovat, dostatečně časově zdokumentován tak, že se obžalovaný činu z časového hlediska dopustit mohl. Proto soud vznesené důkazní návrhy zamítl.

Po provedení shora uvedeného dokazování soud dospěl k závěru o vině obžalovaného, ač tento spáchání skutků popírá.

Pokud se týká poškozené ■■■■, tak soud uzavřel, že obžalovaný v bodech 1. a 3. výroku tohoto rozsudku naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestných činů znásilnění dle § 241 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákona a soulože mezi příbuznými dle § 245 tr. zákona, zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a přečinu soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku. Proti popěrné obhajobě obžalovaného stojí především přímé svědectví poškozené ■■■■ ■■■■, o jejíž věrohodnosti soud nepochyboval. Svědkyně byla k věci opakovaně slyšena, vypovídala osobně při hlavním líčení, přičemž její po sobě jdoucí výpovědi neobsahují významnější rozpory. Znalci její výpovědi vyhodnotili jako věrohodné s tím, že svědkyně líčí to, co skutečně prožila, a současně uzavřeli, že tato poškozená v rámci jejího sníženého intelektu nemá takové rozumové schopnosti, které by jí umožnily vytvářet a zopakovat složitější dějové konstrukce, natož opakovaně je stejně reprodukovat. Výpověď této poškozené je tedy i z pohledu znalců nutno považovat za věrohodnou. Nevýznamné rozpory věrohodnost u takto ■■■■ postižené osoby podporují než by ji snižovaly. Věrohodnost její výpovědi stvrzuje nejen psychologická část dotčeného společného posudku, ale i jeho psychiatrická část, z něhož lze dovodit závěr o tom, že v příčinné souvislosti se sexuálním zneužíváním od obžalovaného, se u poškozené ■■■■ rozvinul přechod od posttraumatické stresové poruchy v diagnózu nepříznivé a nevratné změny osobnosti po traumatických událostech z let 2005 a 2013. Byla tedy prokázána příčinná souvislost mezi psychotraumatizací poškozené a sexuálním jednáním obžalovaného z let 2005 i 2013 s následným rozvojem nepříznivých změn její osobnosti, když udržování symptomatiky posttraumatické stresové poruchy i její přechod do chronicity je samostatnou zdravotnickou diagnózou a i tento následek na zdraví poškozené sám o sobě (vedle dříve rozvinuté posttraumatické stresové poruchy) je újmou na zdraví, kterou je nutno brát jako těžkou újmu na zdraví, ať již svojí intenzitou, tak i její nevratností. Obžalovanému tedy není dáváno za vinu vyvolání oné posttraumatické stresové poruchy, ale to, že tato přešla v jinou těžkou újmu, t. j. nepříznivou a nevratnou změnu osobnosti poškozené po traumatických událostech z let 2005 a 2013. Tento následek na zdraví poškozené je především pro její nezvratnost a tedy do budoucna stále trvající, vyhodnocen jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 89 odst. 7 písm. ch) tr. zákona, resp. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, neboť se jedná o delší dobu trvající poruchu zdraví, v tomto případě dokonce již nevratnou a pro poškozenou trvalou poruchou.

S ohledem na obhajobu obžalovaného je možno na tomto místě citovat judikaturu o tom, že skutečnost, že pachatel neměl v úmyslu přivodit znásilněné poškozené osobě újmu na zdraví, není pro naplnění kvalifikované skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku podstatná. Postačí totiž, že s ohledem na skutkové okolnosti měl a mohl předpokládat vznik závažného následku. Takovou skutkovou okolností může být např.

to, že pachatel je obeznámen s citlivější povahou poškozené a s jejími odmítavými reakcemi na sexuální podněty. V daném případě obžalovaný věděl, že jeho sestra [REDAKCE] je [REDAKCE] postižená, že již dříve měla bolesti hlavy a další potíže, že je osobou submisivní i to, že mu vždy dávala najevo, že jeho sexuální ataky odmítá a bránila se jim. Proto je tu na místě odpovědnost obžalovaného i za onu těžkou újmu na zdraví poškozené.

Za násilí ve smyslu § 185 tr. zákoníku, resp. i 241 tr. zákona, se považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole této osoby s jeho jednáním. Pohrůzkou násilí se rozumí jak pohrůzka bezprostředního násilí, tak i pohrůzka násilí, které má být vykonáno nikoliv ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti.

Pokud se obžalovanému při užití násilí nebo pohrůzky bezprostředního násilí podařilo dokonat soulož a nedokonat jiný obdobný pohlavní styk či naopak, jde vždy o jeden dokonáný trestný čin znásilnění podle § 241 tr. zák., resp. podle § 185 tr. zákoníku. V takovém případě je vyloučeno posoudit jednání pachatele jako trestný čin znásilnění dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., neboť připouští-li skutková podstata trestného činu jeho spáchání více rovnocennými alternativami jednání, pak v případě, že se jedno z jednání pachatele v rámci těchto alternativ dostane jen do stadia pokusu, bude v poměru subsidiarity k jinému jednání pachatele, jímž byl dokonán trestný čin v jiné alternativě těžce skutkové podstaty.

Soud měl za prokázaný i skutek pod bodem 2. výroku rozsudku. Jednání obžalovaného kvalifikoval v souladu s podanou obžalobou jako trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, 2 písm. c), e) tr. zákona a trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona, když lze usoudit, že přes následné odcizení finanční hotovosti se nejednalo o pohrůzku bezprostředního násilí ve smyslu § 173 tr. zákoníku o zločinu loupeže, nýbrž o pohrůzku násilí, které by eventuálně mohlo být realizováno až v případě skutečného oznámení věci. Násilí a pohrůzka násilí byly činěny v úmyslu odradit poškozenou od oznámení věci, nikoli v úmyslu zmocnit se cizí věci. Navazující odcizení finanční částky na toto výhrůžné jednání obžalovaného pouze časově navázalo, kdy obžalovaný využil vzniklé situace ke zmíněné krádeži. Pro tento závěr svědčí především rozbor výpovědi této poškozené z hlavního líčení, a to ve světle jejího [REDAKCE] postižení, které se samozřejmě promítá i do jejích vyjadřovacích schopností i umění řadit myšlenky. Poškozená [REDAKCE] k této konkrétní otázce byla zpočátku nepřesná, kdy nejprve nejasně uvedla, že jí obžalovaný vzal peníze (evokace loupeže), ale posléze opakovaně uvedla, že jí nejprve říkal, že když něco cekne, tak bude zle, že když to na něj oznámí, že jí zabije. I na doplňující dotazy potom uvedla, že jí obžalovaný vyhrožoval právě kvůli tomu, aby jeho znásilnění neoznamovala, a teprve poté jí odcizil peníze. S ohledem na [REDAKCE] úroveň poškozené se tento rozpor ve výpovědi nejvíce jako zásadní, ale byl překonán tím, že poškozená svůj prvotní vývod později v té samé výpovědi sama uvedla na pravou míru a toto odpovídalo i logice jejího postupného vyjadřování k této otázce i tomu, jak to popisovala v předchozí svědecké výpovědi. Proto soud vyšel ze skutkového stavu a použil právní kvalifikaci uvedené v bodě 2. výroku tohoto rozsudku.

Pokud se týká poškozené nezletilé [REDAKCE], tak i v tomto případě lze mít za prokázané, že se obžalovaný dotčeného jednání dopustil, přičemž jeho jednání je na místě

hodnotit jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. I v tomto bodě soud uvěřil výpovědi poškozené jako přímo usvědčujícímu důkazu. Obdobné, jako v přechozím lze odkázat na relativní konstantnost obsahu výpovědí, na zjištění znalce psychologa a na nižší intelektové schopnosti neumožňující nezletilé složitější lži. Je možno namítat, že s ohledem na lest, kterou poškozená použila, nemuselo být jasné, co všechno chtěl obžalovaný vykonat. V této souvislosti je však možno upozornit na to, že sama poškozená uvedla, že i přes její obranu jí sahal pod tričko a svlékal jí kalhoty, přičemž sám byl jen ve slípech. Při přihlédnutí k dalším důkazům se pak přímý úmysl obžalovaného o záměru k vynuceném pohlavním styku na dítěti jeví zřetelně a svědčí o přiléhavosti užití právní kvalifikace. Je totiž nutno přihlédnout k tomu, že matka poškozené dotvrdila, že obžalovaný její dceru osahával na prsou a přirození, což svědčí o úmyslu obžalovaného docílit pohlavní styk, zejména když je orientován prvotně na genitál ženy a k tomu výlučně směřuje jeho sexualita. To, že se jednalo o znásilnění, podporuje i svědectví [REDACTED].

Je pravdou, že podle konstantní judikatury není samotné osahávání ženy na prsou nebo na genitáliích jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží ve smyslu § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když současně tento uvedený způsob protiprávního jednání nevylučuje právní kvalifikaci tohoto činu jako pokusu přečinu znásilnění podle § 21 odst. 1 a § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Nicméně soud tuto okolnost, že obžalovaný chtěl pohlavního styku skutečně docílit odvodil od povahy jeho sexuality, kdy je zaměřen právě a jen na genitál ženy (v daném případě dítěte, když věk své neteře i podle svého vyjádření znal) a proto jeho záměrem bylo tohoto genitálu se zmocnit. S pohledu jeho deviace o nic jiného neměl zájem a nic jiného ho nevzrušovalo. Podstatou deviace obžalovaného je mít takový pohlavní styk, jehož podstatou je spojení jeho pohlavních orgánů muže a oběti a takovýto způsob je možný jen souloží nebo tzv. jiným obdobným způsobem. Pro tyto případy je charakteristické to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Jedná se tak o případy, kdy pohlavní orgán muže místo spojení s pohlavním orgánem ženy je zasouván do jiných částí těla ženy (např. do úst, konečníku či podpaží, vkládán ženě do ruky za účelem tření apod.). Na druhé straně jsou obdobným pohlavním stykem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla (např. ústa, jazyk či zasouvané prsty, nebo kdy pachatel do pohlavního orgánu ženy zasouvá nějaký předmět). Toto byly všechno praktiky, které obžalovaný opakovaně a výlučně používal a o jiné sexuální praktiky, t. j. že by se jen omezil na mazlení či hlazení eventuálně osahávání rozhodně zájem neměl a ani je neprovozoval, neboť by to nevedlo k ukojení jeho pohlavního pudu. Z titulu jeho neúplné sexuality tak soud dospěl k závěru, že správná právní kvalifikace je ta, kterou soud použil. Tento závěr podporuje i vyjádření psychologky PhDr. Skulové o tom, že obžalovaný je zaměřen na jen vlastní potřeby a snadno překračuje normy, včetně norem sexuálních.

Zneužití psychické závislosti poškozené osoby ze strany obžalovaného k tomu, aby s ním poškozená uskutečnila pohlavní styk, zjištěna nebyla a proto nebyla použita mírnější právní kvalifikace trestného činu sexuálního nátlaku ve smyslu § 186 odst. 2 tr. zákoníku či pohlavního zneužití ve smyslu § 187 tr. zákoníku, když navíc v tomto případě se jednalo o násilím, resp. pohrůzkou násilí vynucený pohlavní styk. Stejně platí i ve vztahu k poškozené [REDACTED].

Naplnění formálního znaku „jiný obdobný pohlavní styk“ je mimo jiné nutné hodnotit též z hlediska fyzických nebo psychických následků pro poškozenou osobu. V daném případě se jedná o to, že poškozená byla nízkého věku nezletilá a doposud neměla žádné sexuální

zkušenosti. Pak jednání obžalovaného na ni může mít více traumatizující účinky, než by tomu bylo u osoby zletilé a nezkušené.

Podobná důkazní situace jako u poškozené [REDAKCE], nastala i u [REDAKCE]. I zde soud vyšel především z její výpovědi, jež je podpořena znalecky i výpověďmi svědků (zejména policisty [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE], ale i svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]) a sexuologickou charakteristikou obžalovaného. I v tomto případě, pokud jde o hodnocení důkazů, soud neuvěřil obhajobě obžalovaného a vyšel z usvědčující výpovědi jeho sestry, která je podporována i zbylým konkrétně vyjmenovaným důkazním materiálem, když nelze také odhlédnout od toho, že obžalovaný si oběť připravoval tím, že jí donutil k požívání alkoholu. Tím ještě umocnil stav nízké duševní vyspělosti poškozené.

Pokud se týká všech ataků obžalovaný svoji obhajobu opíral i o jím tvrzenou poruchu erekce, jež měla být zapříčiněna náhlou zdravotní poruchou, resp. později užíváním anabolik. Soud samozřejmě nemůže tvrdit, že obžalovaný nemohl mít nějaké poruchy erekce. Nicméně provedeným dokazováním bylo zjištěno, že v daných konkrétních situacích tomu tak nebylo. Především obě poškozené, u nichž opakovaně došlo k dokonání sexuálních ataků, shodně popsali existenci erekce pohlavního údu obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] dokonce uvedla, že si obžalovaný k ní pomáhal i sám. Jelikož soud těmto svědkyním uvěřil, tak uvěřil i tomu, že obžalovaný v daných konkrétních situacích erekce schopen byl, že ji měl a konal i dokonat i s vyvrcholením poškozenými uváděné soulože, pohlavní styky či podobné sexuální praktiky. Znalkyně sexuoložka v tomto směru hovořila o tom, že u něho zjišťovaná sexuální deviace jej může právě v uváděných konkrétních situacích nabudit a přebít ostatní momenty. I proto by bylo zcela nadbytečné erektivní schopnosti obžalovaného zkoumat, když tato jeho schopnost byla doložena svědecky. Zcela stejné závěry lze použít i pro obhajobu obžalovaného spočívající v anabolikách.

Výpovědi přímých svědkyň, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], vykazují znaky věrohodnosti, a to jak po formální, tak po obsahové stránce. Při hodnocení věrohodnosti všech tří svědkyň je třeba mít na paměti mentální kapacitu svědkyň poškozených. Jsou to dívky a ženy [REDAKCE] [REDAKCE]. Přesto jejich výpovědi jsou konstantní. Jejich výpovědi neobsahují nejenom žádné zásadní rozpory, ale neobsahují prakticky žádné odchylky. Jejich výpovědi jsou konzistentní, stále stejné, ale přitom nepůsobí naučenou formou, když jejich výpovědi jsou současně i poměrně rozsáhlé. I poškozená [REDAKCE] vypovídala obsáhle k velice dlouhému časovému období a přesto vypovídala opakovaně stále fakticky stejně, byť v úrovni své [REDAKCE]. Ani ona ani zbylé dvě poškozené neoplývají mentální kapacitou, která by jim umožnila něco takto složitého vykonstruovat ani to, že by to byly schopny zopakovat. Výpovědi svědkyň [REDAKCE] i [REDAKCE], jež byly soudem osobně vyslechnuty, byly doprovázeny zcela typickým a odpovídajícím emočním projevem. Bylo na nich vidět, že je pro ně obtížné o všem znovu hovořit. Jejich emoce byly znatelné a odpovídaly tomu, že to, o čem svědkyně hovořily také skutečně prožily. Ani u jedné ze tří poškozených nebyl znalci shledán motiv ke krivému obvinění, mstě či znaky návodu.

Pokud se týká obou poškozených osobně slyšených při hlavním líčení, je možno dále dodat, že vzhledem k četnosti a obsahu otázek odeznlých při kontradiktorním výslechu musely obě poškozené při výsleších u hlavního líčení být v emocionálním stavu a přesto na rozhodných tvrzeních setrvaly. Toto vše za situace, kdy s ohledem na svoji mentální výbavu by nebyly schopny takovému tlaku odolat, pokud by nehovořily pravdu, navíc za situace,

kdy nejsou schopny si věrohodně vymyslet (vyfabulovat) něco, co by samy neprožily. Navíc ani samy ani podle případného návodu nebyly schopny se tak dlouhý text naučit a vytrvat v něm. Je tedy evidentní, že i toto vyhodnocení výpovědí obou poškozených je takové, že jim lze věřit a že ve svědeckých výpovědích líčí to, co skutečně prožily. Ostatně obsahem svých výpovědí se nakonec potvrzují i obě poškozené navzájem. Ovšem situace není taková, že by tyto výpovědi poškozených byly osamocené. Naopak jsou doplněny poměrně kvalitním důkazním materiálem, který tyto výpovědi potvrzuje nebo je prověřuje a v i rámci tohoto se ukazují jako správné a pravdivé. [REDAKCE], která byla zjištěna u obou poškozených žen, se mimo jiné projevuje v tom, že tyto nejsou schopny účinně si vymyslet něco, co nezažily, a pokud by lhaly, tak jednoduchou otázkou by se na to přišlo. Tím také významně padá fakt možnosti jejich ovlivnění, neboť by se na to přišlo. Obě poškozené byly soudem osobně vyslechnuty, obě podle svých mentálních schopností uvedly skutečnosti, které svědčí o tom, že obžalovaný jednal tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Obě svědkyně před soudem vystupovaly věrohodně.

Výpovědi poškozených však nejsou v důkazním stavu osamocené. Jsou podpořeny dalším hodnotným důkazním materiálem. O znaleckém zkoumání jejich výpovědí bylo již opakovaně pojednáno. Dotčení znalci o věrohodnosti toho, co všechny poškozené líčí, neměli žádné pochybnosti. Nejednalo se o smyšlenku, výmysl či konfabulaci ani o mstu, ale o popis toho, co skutečně na vlastní kůži zažily. Páchání podobné sexuálně motivované činnosti, pak odpovídá i osobnosti obžalovaného a jeho deviaci. I ostatní svědecké výpovědi tak jak jsou vyličený shora jsou zcela kompatibilní s výpověďmi poškozených svědkyň.

Málokdy se lze setkat s případem, kdy se řeší tak četné incestní vztahy. S tímto také souvisí specifické osobnosti poškozených, zejména [REDAKCE]. I námitku ohledně její prostituce, užívání drog, znalci podrobně zodpověděli a uzavřeli, že to na věrohodnosti její výpovědi nemělo vliv. Navíc její prostituce a potažmo i drogy byly důsledkem jejího sexuálního zneužívání.

I k otázce, proč se poškozená [REDAKCE] v roce 2005 dostavila do rodiny obžalovaného, přestože s ním měla mít v předchozí době negativní zkušenosti, což lze vztáhnout i na skutky v roce 2013, přestože věděla, že se tam nachází i obžalovaný, znalec PhDr. Veselý dal stanovisko ve své výpovědi před soudem. Argument, že obžalovaný je její bratr, tak nelze přehlédnout, neboť zejména u osoby natolik [REDAKCE] postižené jako je [REDAKCE], je vztah s bratrem (i při jejich negativních předchozích zkušenostech s ním i její submisivitě) naprosto specifický vztah, kdy její třeba i naivní víře v jeho nápravu, lze uvěřit. Proto lze věřit tomu, že se k němu jako k bratrovi chovala s větší nadějí na změnu než kdyby se jednalo o člověka cizího. Pokud se týká roku 2013 lze dodat, že dojížděla do domácnosti své matky a vždy tam pobývaly i další osoby. Tehdy se nevystavovala riziku, že se ocitne sama ve společnosti svého bratra.

K námitkám obhajoby lze dále doplnit:

-skutek, který je popsán pod bodem 1., nemohl být podle obhajoby obžalovaným spáchán proto, že v tomto rozhodném období utrpěl náhlou cévní mozkovou příhodou, v důsledku čehož v letech 2004-2005 nemohl zvedat těžká břemena a měl mít zakázán i sex. V důsledku toho u poškozené [REDAKCE] nemohl využívat své fyzické převahy, odtáhnout ji do ložnice a zde na ní vykonávat soulož. Proto také obžalovaný neměl důvod poškozenou [REDAKCE] dle bodu 2. vydírat a při té příležitosti jí zcizit částku 7.000,- Kč.

K této námitce bylo již částečně pojednáno shora a proto lze jen zopakovat, že podstatou věci není případný i nedobrý zdravotní stav obžalovaného, ani to co mu bylo eventuálně zakázáno (toto zjištěno nebylo), ale to zda dotyčných sexuálně motivovaných jednání, byť mohla být i třeba fyzicky náročnější, byl schopen nebo nikoliv. A na tomto místě je pak třeba se vrátit ke shora uvedené argumentaci, že toho schopen v konkrétně určitých, ve výroku tohoto rozsudku vymezených situacích, určitě schopen byl. Očité svědkyně, jimiž soud uvěřit, toto konkrétně prokazují a sexuoložka svými vývody taktéž dokládá.

Na okraj lze dále dodat, že k naplnění znaku násilí u trestného činu znásilnění, jehož se dopustil bratr vůči své [REDAKCE] postižené sestře, postačuje i menší forma odporu poškozené. Je tomu tak proto, že mezi pachatelem a poškozenou existuje určitý vztah závislosti, od kterého se odvíjí i reakce poškozené na uvedený protiprávní čin.

-tvrzení obžalovaného, že poškozenou [REDAKCE] v roce 2005 finančně podporoval, když jí s jeho tehdejší manželkou nakoupili vybavičku pro její dítě a dávali i další finanční dary, není nijak rozhodná. Nicméně obžalovaný na tom nikdy nebyl tak finančně tak dobře, aby mohl delší dobu někoho živit. Nehledě, že by mu v tom bránil jeho egocentrismus jako znak jeho osobnosti.

-s vývodem obhajoby, že se skutek pod bodem 3. nemohl stát, neboť poškozená [REDAKCE] nikdy v předmětném bytě čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] nebyla, což má vyplývat z toho, že tento byt ve své výpovědi popsala zcela zběžně, se soud neztotožnil, neboť poškozená byt popsala vcelku stejně podrobně jako sám obžalovaný. Při jejím [REDAKCE] postižení se jednalo o přiléhavý popis zmíněného objektu.

-co se námitek ke znásilnění, které je obžalovanému kladeno za vinu ve zmíněné v kóji domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], tak je pravdou, že tato kóje je malá, byla zarovnána různými věcmi a byly v ní rozměrově stísněné poměry. Nicméně popis události vyličené poškozenou i v tak stísněném prostředí při možnosti zapření se osob o uzamčené dveře kóje, se nejví neproveditelný, natož nemožný. Otázka nerozbití např. vánočních ozdob těžko vyvrátí kalibr věrohodnosti výpovědi poškozené, jak je to podrobně rozebráno shora. Ani z pořízené fotodokumentace z uvedené kóje neplyne, že bylo nemožné, aby ke skutku nedošlo tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, byť z pořízené fotodokumentace nějaké poškození věcí nevyplývá. Na okraj lze podotknout, že uzamykatelnost kóje potvrdila i svědkyně [REDAKCE]. Ostatně tato svědkyně potvrdila všechny uváděné ataky vůči poškozené [REDAKCE], neboť jí dcera o nich vyprávěla, a to včetně toho, že obžalovaný [REDAKCE] vyhrožoval zabitím, když na něho řekne, že jí znásilnil a že jí odcizil mateřskou. Tato svědkyně také potvrdila tvrzení své dcery o tom, že k obžalovanému šla bydlet, protože už byl ženatý a měl děti.

-na skutečnost, že poškozená [REDAKCE] již v minulosti měla křivě obvinít ze znásilnění třetí osobu, příslušný znalec poměrně podrobně reagoval a dospěl k závěru, že se tak stalo nikoliv proto, že by tehdy lhala, ale proto, že k tomu byla fakticky donucena vnějšími okolnostmi, jímž jako osoba [REDAKCE] slabá nebyla schopna sama čelit. O tom, že poškozená [REDAKCE] se v určitém čase a v určité životní situaci živila prostitucí a zneužívala pervitin bylo pojednáno shora. Vysvětlení tohoto z její strany i expertní vyjádření obou dotčených soudních znalců uváděná shora jsou výmluvná, když je soud považuje za věrohodné a nemá důvod nevěřit tomu, že se tak chovala jen proto, že si sama jiný způsob

obživy jako osoba [REDAKCE], nemající zastání, argumenty ani, co jiného nabídnout, neuměla aktuálně představit. Lze uvěřit i tomu, a že brala drogy právě proto, aby prostituci byla schopna provozovat. Jako osoba [REDAKCE] nemůže mít ve své představě větší škálu představ k tomu jak se rozhodnout. Ani užívání drog tedy není důvodem pro znevěrohodňování výpovědi této svědkyně, zejména když poškozená nebyla klasickou uživatelkou drog, ale jen příležitostnou, a to opět jen v okamžicích, kdy se měla sexuálně chovat. Drogy byly tedy formou, jak se nějakým způsobem vypořádat s prostitucí. Na drogách není ani závislá. Potřebovala se nějak živit a tak zvolila prostituci. I tak to bylo pro ni (i přes její [REDAKCE] nízkou kapacitu) složité a drogy jí pomáhaly to „řemeslo“ nějakým způsobem vykonávat.

-námitka spočívající v tom, že matka poškozená nepotvrdila výpověď dcery o tom, že si měla vždy dopředu u ní zjišťovat, zda se v jejím bytě bude nacházet obžalovaný, je taktéž nezásadní, neboť [REDAKCE] toto sice výslovně nepotvrdila, ale současně toto tvrzení dcery ani nevyvrátila. Poškozená [REDAKCE] je osobou, která nemá nějaký širší rozhled ani možnosti se stýkat s osobami mimo svoji primární rodinu, neboť sama okolí až na výjimky nemá co nabídnout či ho nějak zaujmout. Pak je i logické, že ke své matce jako asi k jediné morální rodinné autoritě na návštěvy jezdila.

-co se týká těžké újmy v podobě způsobení samotné posttraumatické stresové poruchy, která u poškozené [REDAKCE] propukla již před rokem 2005, tak tento následek soud obžalovanému do jeho zavinění nepřičítal. Je patrné, že touto poruchou trpěla již, a to uvedli i soudní znalci, před rokem 2005. Je taktéž zjevné, že k jejímu vzniku mohla přispět, a určitě také přispělo to, že tato poškozená žila ve stresujícím prostředí, kdy od svého narození žila v naprosto nefunkující rodině a kde i rodiče sexuálně zneužívali své děti. Podstata přitěžujícího následku tak, jak je to osvětleno shora, nespočívala ve způsobení samotné posttraumatické stresové poruchy, ale v tom, že konáním obžalovaného došlo k udržování symptomatiky jejích projevů, k jejich chronicitě, což se nepříznivě a nezvratně projevilo v osobnosti poškozené [REDAKCE]. Tento další následek je taktéž těžkou újmou a byl zapříčiněn a způsoben právě konáním obžalovaného [REDAKCE] v letech 2005 a 2013.

-obžalovaný popírá, že by se mohl stát skutek pod bodem 4., když poškozená [REDAKCE] si vše vymyslela s tím, že k tomuto byla motivována z toho důvodu, že její nevlastní otec, tj. [REDAKCE], dluží obžalovanému částku nejméně ve výši 17.000,- Kč. Obhajoba poukázala i na to, že mezi obžalovaným a [REDAKCE] byly dlouhodobé neshody. Obžalovaný a [REDAKCE] se dokonce i opakovaně měli poprat.

Soud je toho názoru, že tyto vývody nejsou podloženy provedeným dokazováním. Výpověď poškozené [REDAKCE] byla procesně provedena. Nevykazuje žádné znaky nestandardnosti. Znalci byla vyhodnocena jako zcela věrohodná. Znalci současně vyloučili i motiv msty či návodu. S výpovědí nezletilé koresponduje výpověď její matky, která současně protiprávní navedení své dcery ke lživé výpovědi vyvrací. Stejný závěr lze dovodit i z výpovědi svědka [REDAKCE], který výslovně uvedl, že svědkyni neovlivňoval. Skutkové vývody nezletilé nepřímou potvrzuje i [REDAKCE]. Motiv jakési pomsty ze strany rodiny, jehož se dovolává obžalovaný u [REDAKCE], byl tak vyvrácen. Navíc, a to je také zásadní, by znalec ve výpovědi této svědkyně, s ohledem na její mentální výstavu, pokud by byla vedena motivem msty, musel nutně shledat, ale nic takového nezjistil. PhDr. Veselý uzavřel, že ve výpovědi nezletilé nebyly znaky ovlivnění, návody ani msty.

-námitky ohledně nevěrohodnosti poškozené [REDAKCE], jsou podle názoru soudu dostatečně vyvráceny již úvahami popsány shora. To, že poškozená uvedla, že nepije alkohol, když současně svědek [REDAKCE] uvedl, že si poškozená dá 2-3 piva a že byla i dokonce asi dvakrát opilá, není důvodem pro znevěrohodnění její výpovědi. Otázku tvrzení, že tato poškozená se měla i po tvrzeném znásilnění znovu dostavit do bytu obžalovaného na návštěvu, vcelku příznačně vysvětlil její opatrovník ve své závěrečné řeči, kdy poukázal na disfunkční a asociální prostředí, v němž i poškozená [REDAKCE] vyrůstala. To, že obžalovaný v inkriminované době, tj. [REDAKCE] 2013, nepracoval na rodinném domě ve [REDAKCE] u pana [REDAKCE], bylo jednoznačně doloženo svědectvím svědka [REDAKCE], [REDAKCE] i telefonní komunikací. Tvrzení, že svědek [REDAKCE] využil příležitosti, že obžalovaný byl obžalován, je velmi odvážné a naráží na obě uváděné svědecké výpovědi. V této souvislosti je třeba poukázat i na to, že součástí spisu jsou též lokalizační údaje, přičemž v rozhodné době byl mobilní telefon obžalovaného [REDAKCE] zachycen výhradně v [REDAKCE]. Jeho tvrzení o alibi na předmětný den jsou vyvrácené.

Poškozené [REDAKCE] byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Vzhledem k tomu, že znalec uzavřel, že porucha byla přítomna v lehké formě a nyní je již odeznělá, není ve světle konstantní judikatury hodnocena jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, když současně je tato diagnóza argumentem svědčícím ve prospěch věrohodnosti výpovědi svědkyně.

Lze tedy shrnout, že bylo prokázáno, že obžalovaný vůči svým sestrám [REDAKCE] a [REDAKCE] a vůči své neteri [REDAKCE] se dopustil násilných sexuálních deliktů, a vůči [REDAKCE] i zmíněného násilného deliktu a trestného činu krádeže, když provedené důkazy tvoří logickou ucelenou řadu, logický řetězec. Byla tak vyvrácena obhajoba obžalovaného. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno podle kodexu účinného v době spáchání trestného činu, neboť pozdějšího úprava pro něho není příznivější.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] pak byl uznán vinným ze skutků a z trestných činů tak, jak je to u vedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Pokud se týká úvah trestových je možno uvést, že v opisu z rejstříku trestů má obžalovaný postupně evidováno deset odsouzení. O řadě z nich bylo pojednáno již výše, když s ohledem na významný časový rozdíl mezi jednotlivými ataky, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, je nutno obžalovanému ukládat dva tresty vedle sebe, které se pak ve svém souhrnu sčítají.

Obžalovaný byl v minulosti odsouzen a trestán převážně pro majetkovou trestnou činnost a pro trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí. Ani nepodmíněné tresty odnětí svobody, které vykonal, na něho neměly vliv. Dle zpráv Městských úřadů v [REDAKCE] a v [REDAKCE] byl v minulosti projednáván též pro přestupkové jednání. Ze strany Vazební věznice v [REDAKCE], kde vykonává vazbu, nejsou k němu žádné připomínky. Ve vazbě má obžalovaný slušné chování i vystupování, pokyny a příkazy plní a respektuje, konflikty nevyhledává (viz zpráva ředitele věznice na č.l. 480 a 560).

Ke své osobě obžalovaný uvedl, že vlastní auto a zařízení bytu. Auto je z roku 2006. Dále má dluhy na pojišťovně, je to asi 40 tisíc Kč.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá především v tom, že obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování osob, zvláště pak ve sféře intimního života v pohlavním životě a na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí a žen i příbuzných v pokolení přímém a sourozencem, a na ochraně majetku.

V rámci úvah o trestu soud nemohl přehlédnout, že obžalovaný trpí tzv. neúplnou sexualitou, což mu bylo geneticky vrozeno a což nemohl ovlivnit či si vybrat a v důsledku toho měl podstatným způsobem snížené ovládací schopnosti. Ani to, že obžalovaný žil v disfunkčním rodinném prostředí, že byl zneužit svojí vlastní matkou a že své rané dětství trávil v [REDAKCE], nelze vyhodnocovat k jeho tíži. Na straně druhé mu přitěžuje to, že se dopustil více trestných činů, více skutků, na více poškozených, že způsobil neodčinitelný a trvalý následek na zdraví poškozené [REDAKCE] a že byl v minulosti opakovaně soudně trestán.

S ohledem na rozsudek Okresního soudu v Chrudimi, sp. zn. 2T 17/2009 je nutno ukládat dva tresty. Vzhledem k trestní sazbě oba musí být nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Pokud jde o skutky z let 2005, tzn. skutky popsané pod bodem 1. a 2. výroku tohoto rozsudku je na místě uložit souhrnný trest k citovanému rozsudku Okresního soudu v Chrudimi.

Pokud jde o zbývající skutky pod body 3. – 5. výroku rozsudku, nelze s ohledem na amnestijní rozhodnutí prezidenta přihlížet k odsouzení obžalovaného, které bylo vysloveno shora označeným rozsudkem chrudimského soudu a proto nepřipadá v úvahu uložení souhrnného trestu, byť jinak toto odsouzení bylo v souhrnu, ale je na místě uložení samostatného úhrnného trestu.

Při ukládání souhrnného trestu soud dále přihlédl i ke společenské nebezpečnosti jednání, za něž již byl pravomocně odsouzen, i k tomu, že již tehdy měl pozici majetkového recidivisty, který již byl v přímém výkonu trestu odnětí svobody. Při ukládání úhrnného trestu soud musel tyto skutečnosti taktéž zohlednit. Soud také, byť to není přímo uvedeno v hodnotících kritériích přihlédnout k tomu, že oba tresty se sčítají a že tedy i jejich souhrn musí být úměrný zavinění.

S ohledem na stanovenou trestní sazbu i ke všem přitěžujícím skutečnostem, okolnostem, soud uzavřel, že je nezbytné v obou případech uložit trest v rámci stanovených zákonných trestních sazeb. V obou případech se zařazením do věznice s ostrahou, neboť byla naplněna kritéria ustanovení § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona i § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

Obžalovanému [REDAKCE] pak byl

za I.

za trestné činy uvedené v bodě 1. a 2. výroku tohoto rozsudku a za trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b, e) odst. 2 tr. zákona, poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 30.7.2009, sp. zn. 2 T 17/2009, podle § 241 odst. 3 tr. zákona a za použití § 35 odst. 2 tr. zákona uložen **souhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou.**

Současně podle § 35 odst. 2 tr. zákona byl zrušen výrok o trestu, který byl obžalovanému [REDAKCE] uložen rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 30.7.2009, sp. zn. 2 T 17/2009, jímž mu byl uložen úhrnný trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Zrušena byla i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušení došlo, pozbyla podkladu.

za II.

za zločiny a přečiny uvedené v bodě 3. – 5. výroku tohoto rozsudku podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti roků nepodmíněně, pro který byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Byť společenská nebezpečnost, resp. pozdější společenská škodlivost jednání obžalovaného je vysoká a i osoba pachatele jeví znaky nepoučitelnosti, tak soud uložil tresty na spodní hranici zákonné trestní sazby, resp. v případě úhrnného trestu nevysoko nad spodní hranici zákonné trestní sazby. Tato konkrétní výměra byla ovlivněna především tím, že obžalovaný za svoji deviaci nemůže, neboť ji má vrozenou a že na jeho nápravě se podstatným způsobem projeví úspěšnosti či neúspěšnost i současně ukládaného ochranného opatření.

S ohledem na návrh znalkyně MUDr. Herrové a jí zjištěnou diagnózu spočívající v sexuální deviaci obžalovaného, bylo obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uloženo i **ochranné sexuologické léčení v ústavní formě**. Toto léčení bylo uloženo proto, že obžalovaný spáchal trestnou činnost ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt je tak bez tohoto léčení ze sexuologického hlediska nebezpečný.

Opatrovník [REDAKCE] a [REDAKCE] ani nikdo z poškozených se nepřipojil s náhradou škody či nemajetkové újmy a proto soud adhezním výrokem nerozhodoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka. Státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a

přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Hradci Králové dne 10.11.2014

Předseda senátu:
JUDr. Miroslav Mjartan, v.r.

Za správnost vyhotovení:

██████████